Cutezătorii

Biblioteca municipală

REVISTĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

6 (72)

JOI, 6 FEBRUARIE
1969, ANUL III

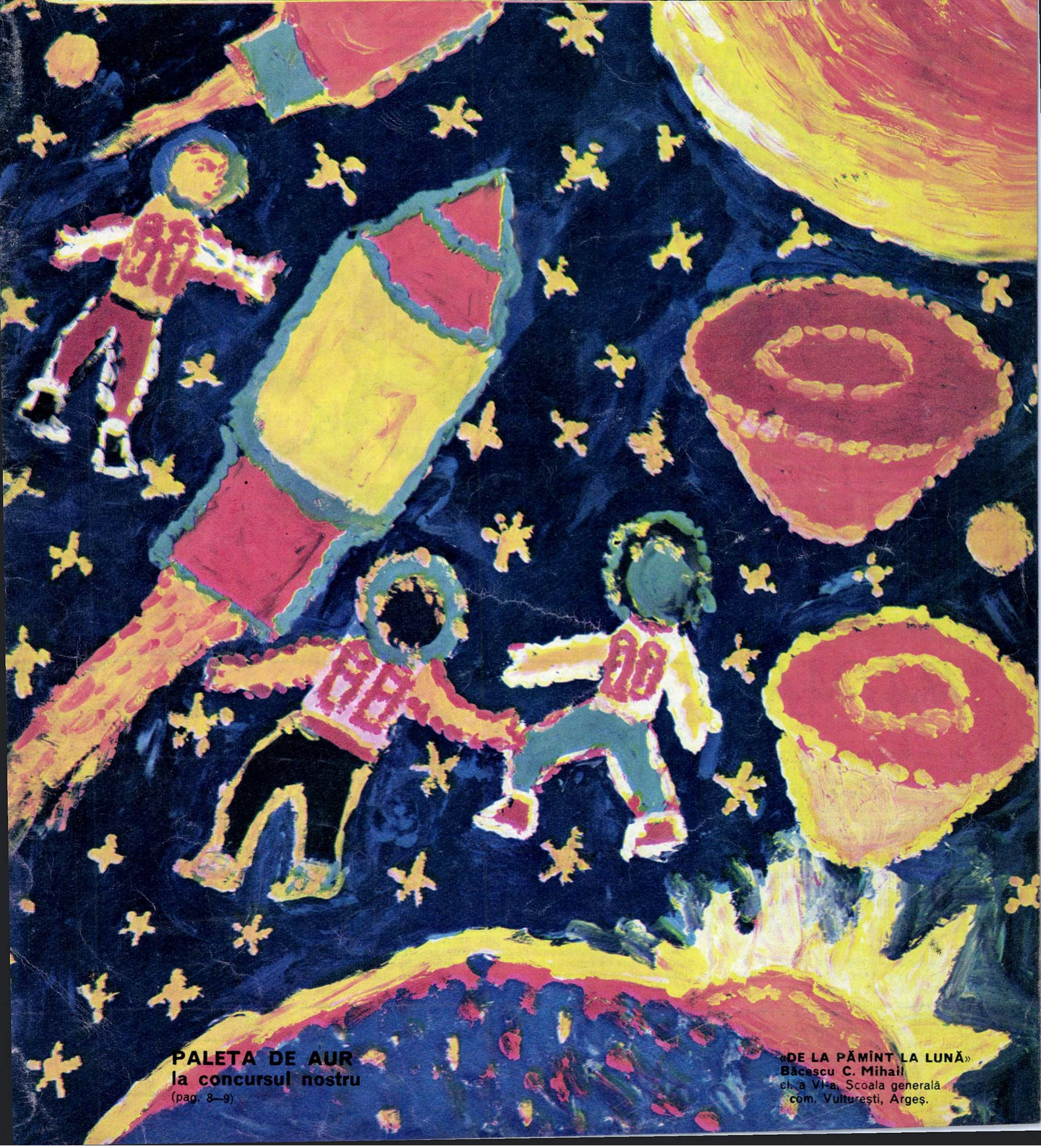

PALETA DE AUR
la concursul nostru
(pag. 8—9)

«DE LA PĂMÎNT LA LUNĂ»
Băcescu C. Mihail
cl. a VI-a, Școala generală
com. Vulturești, Argeș.

ECRAN

Bucuria recreației, bucurie binemeritată după orele de curs.

SLUJITORII ȘCOLII ROMÂNEȘTI

Milioane de cetățeni ai țării noastre, angajați în intensa activitate politică pe care o prilejuiește campania electorală, și-au desemnat pretutindeni candidații Frontului Unității Socialiste pentru alegerile de la 2 martie.

Toți cei legați într-un fel sau altul de școală — și oare cine, la noi, în țara în care aproape un sfert de populație se află cuprinsă într-una din formele de învățămînt, nu se simte aproape de școală? — au primit cu bucurie faptul că mii de învățători și profesori au fost propuși candidați în alegeri.

Constituind cel mai numeros detașament al intelectualității românești cei peste 180 de mii de învățători și profesori poartă marea și nobila răspundere pentru creșterea unei tinere generații care, prin cunoștințele ei temeinice și întinse, prin înaltele însușiri morale, să fie demnă de această splendidă epocă a edificării socialiste, capabilă să construiască societatea comunistă, cea mai dreaptă și cea mai umană. Candidați într-un număr atît de mare ai Frontului Unității Socialiste, oamenii de la catedră își mai relevă o virtute pe lîngă multele care îi apropie inimilor noastre: aceea de gospodari, de cetățeni cu un înalt simț al datoriei în treburile obștești, exemple de dăruire creatoare nu numai pentru elevii lor, dar și pentru toți cei din comuna sau orașul lor, pentru întreaga noastră colectivitate.

Peste tot propunerile de candidați din rîndul cadrelor didactice au oferit posibilitatea unor vii dezbateri privind dezvoltarea actuală a învățămîntului nostru, viitorul prestigioasei noastre școli *Alma mater* pentru elevii români și, deopotrivă, pentru cei aparținînd naționalităților conlocuitoare. Adunările cetățenilor cu candidatii lor învățători și profesori au constituit adevărate bilanțuri ale realizărilor în domeniul învățămîntului. Cu firească mîndrie au fost rostite acele cifre grăitoare prin semnificațiile lor indicînd înălțimea la care a ajuns azi școala românească. Școala de cultură generală va avea o durată de 10 ani. Numărul școlilor acestei trepte de învătămînt se apropie de 16 mii, iar al elevilor acestor școli depășește 3 300 000. In 2 000 de școli cu peste 240 000 de elevi, învață în limbile lor fiii și fiicele tuturor naționalităților conlocuitoare. Anul acesta, 1969, cheltuielile din bugetul statului pentru învățămînt se ridică la cifra fără precedent în istoria școlii noastre, de 8 369,3 milioane lei. Tot în 1969 se vor construi 2 000 de noi săli de clasă, 30 de săli noi de gimnastică, se vor tipări 1 200 de titluri de manuale școlare în valoare de 215 milioane lei, dintre care 180 000 000 de lei reprezintă manualele pe care voi, elevii școlilor de cultură generală, ai liceelor și școlilor profesionale, le veți primi gratuit.

Pentru că toți sîntem legați de școală — sîntem ori am fost elevi, frecventăm în calitate de elevi ori părinți ai elevilor — pe toți ne bucură că mii de oameni de la catedră, alături de ceilalți candidați ai Frontului Unității Socialiste se află propuși pentru a primi, la 2 martie, din partea poporului nostru, votul plin de încredere pentru alesele lor însușiri de patrioți înflăcărați și harnici gospodari.

OCTAV PANCU-IAȘI

În laboratorul școlii, primii pași în știință.

RADAR Cutezătorii

- La Marsilia și Viena au fost organizate nu de mult două muzee unice în lume, pentru copii. În sălile vaste și luminoase ale muzeului din Marsilia pînzele sînt așezate pe fonduri de culori vii, iar sculpturile sînt expuse pe socluri joase. Astfel, micii vizitatori le pot privi în cele mai bune condiții. În mijlocul copiilor se află ghizi care, în cuvinte simple și la îndemîna oricui, vorbesc despre combinarea culorilor, despre mijloacele de expresie prin pictură, sculptură sau desen.

●

- Copiii din Brandys nad Labem (R.S. Cehoslovacia) sînt mari iubitori ai baschetului. Ei au înființat în orașul lor un club de baschet care a cîștigat cîteva competiții internaționale. Nu de mult, ei au făcut o călătorie la Bologna (Italia) unde au participat la o întrecere cu copii de vîrsta lor și care s-a încheiat cu victoria echipei cehoslovace.

Căprioara

O iarnă mai aspră ca în anii trecuți s-a așternut pe valea Crișului Alb. Micul cătun al Hălmagiului, Tisa, părea cu totul cufundat în nămeți. Sus, pe dealul Trăuașului, zarva începuse de dimineață și chiotele copiilor răzbeau pînă-n vale spărgînd liniștea posomorîtă care învăluia satul. Mi-am îndesat căciula, pînă peste ochi, mi-am scos sania de sub șopron și-am apucat-o spre deal. De sus, săniile se avîntau însoțite de larma obișnuită. Veniseră toți tovarășii mei, colegi de școală, Daniel Chiu și Ghiocel și Gheorghiță Bold. Mai încolo, spre creastă, se rînduiau la sănii Traian Sava, Trandafir Dărău și un nou venit, Arpaș Florin din Sîntana. După un răstimp, obosiți de atîta zbenguială, ne-am oprit să mai răsuflăm. Un lătrat de cîine sparse tăcerea care se așternuse pentru cîteva clipe pe colină. L-am ascultat. Venea dinspre pădure.

— O fi fugărind vreun iepure, zise unul dintre băieți. Deodată, pe coama dealului se ivi o căprioară, care alerga șchiopătînd. Pentru o clipă se uită nedumerită la noi, apoi se ridică și înfricoșată căută scăpare spre albia Crișului. Cu toții ne repezirăm spre ea s-o prindem. Speriată însă își adună puterile și se aruncă în apele care o purtară cu repeziciune la vale. Mă temeam că în cîteva clipe, sleită de puteri se va îneca. Fără să mai stea pe gînduri, Trandafir cu Gheorghiță Bold și Traian trecură în fugă podețul. Căprioara scăpase de vîrtejul apei și acum se apropia de mal. Cei trei intrară în apă și o ajutară să iasa. Mi-am dezbrăcat în grabă haina și am învelit cu grijă căprioara. Rana de la cap îi șiroia de sînge și din nările negre o dîră subțire se prelingea înroșind zăpada. Se luptase cu cîinele și acesta îndîrjit își înfipsese colții destul de adînc. O țineam strîns de grumaz, ne era teamă să nu ne scape. Se uita speriată spre noi, dar încetul cu încetul se liniști. Strînși în jurul ei, uitaserăm cu totul de lume. Doi oameni se opriră lîngă noi: Petrea Moise, un băiat mai mare ca noi și Alexandru Dărău, șoferul ocolului silvic.

— S-o ducem acasă la mine, zise repezit nea Alexandru Dărău. Pînă mîine și-o mai reveni, ș-apoi o transport cu mașina la ocolul silvic. E nevoie de mai multă îngrijire și oricît ne-am pricepe noi... Am ridicat-o și am pornit spre casa lui Alexandru Dărău. Am rămas lîngă căprioară pînă spre seară. Ne venea greu s-o lăsăm, mai bine-zis să ne despărțim de ea.

Nea Alexandru înțelese.

— Lăsați măi băieți, nu fiți așa de triști. Se însănătoșește repede și voi puteți veni oricînd s-o vedeți. Căprioara e un animal blînd și prietenos. O să se bucure cînd o să vă vadă. Vă duc eu cu mașina.

Am spus bună seara și-am ieșit. Un timp am mers tăcuți, înșirați unul după altul de-a lungul pîrtiilor. Ciudată mai e iarna cu bucuriile, dar și cu tristețile ei.

(după corespondența elevului **CRIȘAN BENIAMIN**
Școala generală Hălmagiu, jud. Arad,

Scrisoarea săptămînii

Învățătorului meu

Afară-i noapte albă cu lună arzătoare.
Eu vorbelor alese le-ncerc în taină cheia,
Și scriu scrisoarea asta, întîia mea scrisoare,
Elevul dumneavoastră timid, din banca a treia.

Mirarea nu vă prindă! Așa mă simt eu bine;
Cînd vă vorbesc în șoaptă, ca unui bun părinte;
Doar brațul dumneavoastră a fost atunci cu mine,
Cînd nu știam, din slove, să împletesc cuvinte.

Ce lume fermecată mi s-a deschis în față,
Tărîm de rodnicie, grea vatră de iubire,
Cînd țara, cît e țară, porni să prindă viață
Din harta clasei noastre, din cartea de citire…

Eroi cu nume scumpe, la vorba-vă domoală,
Își lasă rîul, ramul, cetatea, casa, glia,
Și-n zorii zilei iată, ne însoțesc la școală
Să ne învețe munca și cinstea, omenia .

Și cîtă bucurie în suflet ne pătrunde,
Simțind lumina lumii cum scapără-ntr-un vers,
Sau cum, din linii drepte și numere rotunde,
Pe cerul tablei negre se-ncheagă-un univers!

Eu nu știu cum se face, dar soarele și luna,
Cînd sîntem împreună, au zarea mai albastră.
Vom crește. Ani vor trece. Eu voi rămîne-ntr-una,
Elev în banca a treia, în clasa dumneavoastră.

PETRE GHELMEZ

2 MARTIE

PRIETENUL NOSTRU DE LA CATEDRĂ

A trecut un deceniu de atunci…

Pe poarta Școlii medii serale din Găvana-Pitești pășea o nouă profesoară: Viorica Rotăreasa, o ființă plăpîndă, delicată, avînd o vorbire domoală. La o săptămînă după sosirea ei în școală, toți elevii, muncitori de diferite specialități înțeleseseră că au de-a face cu un om apropiat, dornic să-i sprijine în dorințele lor de a învăța, de a-și îmbogăți cunoștințele. Despre acele vremuri își amintește un fost elev de-al ei, astăzi inginer la Fabrica de autoturisme «Dacia» din Pitești: «O țin minte urcînd la catedră. Cu multă căldură ne explica lecție după lecție. Și dacă se întîmpla ca cineva să nu priceapă imediat, apoi, cu același calm, cu aceeași răbdare, relua subiectul, de data asta cu alte cuvinte, ca să nu rămînă nimic neînțeles…»

Această necontenită strădanie de a trezi elevilor gustul pentru știință, de a-i ajuta să se formeze ca oameni, constituie o trăsătură distinctă a personalității profesoarei Viorica Rotăreasa.

Și au trecut ani. O dată cu ei, s-a schimbat înfățișarea orașului Pitești, ce s-a îmbogățit cu noi cartiere de locuințe, cu întreprinderi și bulevarde moderne, cu noi școli. Într-o asemenea școală a început să predea din 1961 profesoara noastră. Au fost ani de strădanii, de muncă pasionată. Și dacă astăzi vei dori să afli ce gîndesc oamenii din jur despre profesoara Viorica Rotăreasa, directoare adjunctă a Liceului nr. 2 din Pitești, va trebui să consemnez scurta convorbire avută cu Maria Gilău, mama unei eleve din clasa a X-a: «Am simțit sprijinul ei permanent. La un moment dat, fiica mea neglija învățătura. Eram neliniștită. Într-o zi, m-am trezit cu profesoara acasă. Și nu a plecat pînă ce Irina nu și-a terminat lecțiile. A doua zi după-amiază, și-a făcut apariția din nou. Și a treia zi… toată săptămîna. Am întrebat-o de ce-și consumă atîta timp cu o singură elevă. Mi-a răspuns: «A pierdut obișnuința de a învăța sistematic. Trebuie reobișnuită…»

Poți oare să nu stimezi un asemenea om? Este, poate, un fapt mărunt, dar care explică pe de-a-ntregul de ce elevele îi admiră permanent conduita, pînă la ultimul gest ori cuvînt; de ce părinții îi apreciază mult munca, și îi sînt recunoscători, de ce profesorii din școală — avînd în profesoara Viorica Rotăreasa o frumoasă pildă de colegialitate, de înalt simț pedagogic — o stimează mult.

Și iată că această profesoară, fiică de țărani din comuna Budești-Vîlcea a fost propusă drept candidată a Frontului Unității Socialiste pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională de către adunarea cetățenească din circumscripția electorală nr. 1 Pitești. Cuvintele calde care i s-au adresat cu acest prilej, constituie o recunoaștere publică a frumoaselor calități umane și a meritelor în activitatea obștească pe care omul și profesoara Viorica Rotăreasa le are. Merite pe care elevii ei le cunosc și le stimează străduindu-se în felul lor să semene dascălului și prietenului pe care-l întîlnesc zi de zi, neobosit, la catedră.

CAROL ROMAN

9 919 KM PE BICICLETĂ?

DA!

SPUN **Cutezătorii**

Un drum pe biciclete, pornind din comuna Micfalău, județul Covasna, trecînd prin Republica Populară Ungară, Republica Socialistă Cehoslovacia, Austria și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia totalizează 3 750 km. Acesta va fi itinerariul celui de-al doilea drum pe care-l vor face elevii Școlii generale din comuna Micfalău, în vacanța de vară. Adăugați la kilometrii de mai sus încă 6 149 km pe care i-au străbătut celebrii cicliști pînă în prezent (în Bulgaria, Iugoslavia, Italia) și veți totaliza frumoasa cifră de 9 919 km. Și cînd te gîndești ce modest vehiculul este bicicleta!

●

ELECTROTEHNICIAN LA 13 ANI?

DA!

SPUN **Cutezătorii**

și 50 de entuziaști, 50 de pionieri din Gherla, reuniți într-un cerc, la Casa pionierilor, confirmă din plin. Ei au realizat pînă în prezent o mașină electrostatică, o mașină de bobinat, un transformator. Planuri de viitor: participarea la concursul Minitehnicus cu un tren acționat electromagnetic.

ŞAPTE ZILE PRINTRE CUT

Un reportaj de
OVIDIU ZOTTA
cu fotografiile autorului

◀ *Locomotiva: 700 — nota 10!*

Montorul Bondrea: «*Tot ce ne-am însuşit noi pînă acum, pentru aceşti tineri va fi doar punctul de plecare!*» ▶

E doar o machetă de locomotivă, dar cu puţină imaginaţie...

Rivalii vedetelor • Cînd locomotivele primesc nota 10 • Cutezanţa n-are vîrstă!

La Craiova, marinarii au rivali! Şi nu numai ei. Ca să te admire lumea, nu e de ajuns nici uniforma de aviator! Actorii de film sînt pur şi simplu trecuţi cu vederea, şi doar fotbaliştii de la «U» se bucură de oarecare trecere... Dar nici ei nu se pot măsura cu cei care, de la un timp, fac să pălească strălucirea aşilor cîrmei, ai manşei şi ai ecranului. Ei bine, la Craiova, dacă vrei să te admire lumea, trebuie să fii *dizelist*, adică mecanic pe o locomotivă Diesel electrică sau lucrător la fabrica de locomotive Diesel electrice a Uzinelor «Electroputere»!

«*Tata e dizelist!*» «*Eu? Mă fac dizelist!*» «*Oho, am doi unchi dizelişti!*» Toate aceste exclamaţii sînt absolut reale, şi le-am auzit la cercul de — nici nu se putea altfel! — dizelisti, înfiintat recent la Casa pionierilor din Craiova. Pentru a lucra aici, băieţii au lăsat baltă cercuri foarte respectabile, de mare vază! *Cojocaru Stelian* vine de la «acordeoane», *Ţurţurel Constantin* a părăsit aeromodelele. *Nistor Nicolae* a plecat de la cercul de cinematografie, *Drăghici Marin* — de la sculptură!

— De ce? Acolo nu era frumos?

— Ba era, dar...

Înţelegem. Nimic nu le mîngîie mai dulce orgoliul decît să spună «sîntem dizelişti».

Am vorbit despre toate acestea cu cîţiva cutezători mai... vîrstnici, tot dizelisti, se înţelege, şi anume chiar cu realizatori ai locomotivelor Diesel electrice, pe care i-am întîlnit cu prilejul unui eveniment foarte plăcut: intrarea în probe a locomotivei cu numărul de fabricaţie 700! Stăm de vorbă cu şeful de echipă *Bondrea Mihai*, de la montaj.

— Ştiţi că la Casa pionierilor e un cerc de dizelişti care...

— *Cum să nu ştim! Vin foarte des în uzina noastră, să studieze procesul tehnologic!*

— Ce părere aveţi despre ei?

— *Ei, copii ca toţi copiii! Am şi eu unul, în clasa a treia. Ştiţi, mă gîndesc mai cu seamă nu la cum sînt, ci la cum vor fi!*

Mariana (prinţul Eduard) şi Costel (Tom Canty) primind indicaţiile de regie ale profesoarei Elena Ionescu.

— Adică?

— *Uzina noastră împlineşte în curînd 20 de ani. La început, era o fabrică modestă. Oamenii au trebuit să înveţe enorm, să-şi însuşească «din mers» diferite specialităţi de înaltă calificare. Gîndiţi-vă unde vor ajunge aceşti tineri, ţinînd seama că tot ce ne-am însuşit noi pînă acum, pentru ei va fi doar punctul de plecare!*

Bondrea Mihai lucrează aici de la locomotiva cu nr. 26. Acum, a intrat în probe locomotiva 700. Maşina străluceşte şi e admirată ca o zînă. La fereastră apare şeful comisiei de probă, *Vlăduia Aurel*. Gestul lui nu lasă nici o îndoială: nota 10!

Detectivul... literar • Un acvariu uriaş • Nimeni nu se plictiseşte

Ne continuăm călătoria printre tinerii cutezători din Dolj poposind în satul *Hunia*. Un sat micuţ, nins frumos de această iarnă darnică. Adresăm următoarea întrebare prietenilor noştri de la şcoala generală: CUM V-AŢI PETRECUT ORELE LIBERE SĂPTĂMÎNA TRECUTĂ? NU V-AŢI PLICTISIT?

Ei bine, s-a plictisit numai cine a... vrut-o cu tot dinadinsul! În schimb, ceilalţi au avut de unde alege! Cine a vrut să arunce la ţintă cu bulgări de zăpadă, a răspuns invitaţiei pionierilor din clasa a treia! Piloţii de săniuţe au participat la concursul organizat de clasa a patra! Cine nu ştie să joace şah, a lăsat orgoliul deoparte şi i-a vizitat pe cei dintr-a cincea, care au organizat un mic curs de iniţiere în strategia cîmpului cu 64 de pătrăţele! La a şasea, au venit să asculte muzică imprimată pe discuri melomanii, iar a şaptea a pregătit un nou montaj literar-muzical. Şi pentru toată lumea s-a proiectat filmul «Leul african». Imposibil să te plictiseşti cînd eşti elev la Hunia! Oh, şi n-am amintit de radiofoniştii şcolii, de cercul ihtiologilor (care au, pe lîngă cele două acvarii pe hol, şi unul mai... mare, în aer liber: Dunărea!) de orchestra celor 11 instrumentişti, de fotografi! Cît despre amatorii de aventură, pentru ei există un concurs de detectivism! Se cheamă «Detectivul literar». Ţi se dau nişte indicaţii după care trebuie să afli din ce carte e desprins cutare personaj! Ancheta se face la bibliotecă şi sentinţa se pronunţă prin... aplauze!

Sînt multe locuri prin Dolj unde pionierii se ocupă cu tot felul de lucruri atrăgătoare.

- **Toţi copiii din clasa a III-a, Şcoala generală nr. 22 din Craiova, cîntă la fluier, alcătuind o orchestră redutabilă. Dirijor: învăţătoarea lor,** Elisabeta Surin.
- **Medicul veterinar,** dr. Iliescu, **conduce la Goicea-sat un cerc de copii care şi-au propus să studieze viaţa animalelor.**
- **Fost vătaf de căluşari, cooperatorul** Nicolae Vîrlan **din satul** Lazu **antrenează o formaţie de căluşari a copiilor! La fluier: tractoristul** Ciungu Ghiţă! **S-au dus cu toţii la faza pe judeţ a concursului cultural artistic** al **pionierilor şi elevilor şi s-au întors cu... premiul II!**
- **Expoziţie de artă plastică în comuna** Mîrşani. **Pictoriţa** Zoe Gherlan **conduce un grup de 60 de pionieri care pictează! Prin sat se aude des următorul dialog:** «Unde te duci, Ghiţă?» «La peisaj, nene!» **Adică să-şi instaleze şevaletul în vreo dumbravă şi, plin de guaşă sau tempera pînă şi pe nas, să se întoarcă după trei ceasuri, mîndru, cu opera subsuoară!**

ZĂTORII DOLJULUI

Orchestra din Hunia.

Maeștri ai luminii și imaginii.

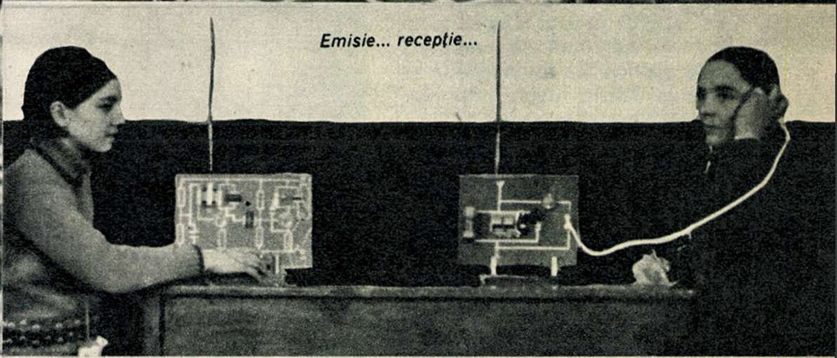

Emisie... recepție...

Secretul marelui sigiliu ● Lacrimi, la comandă!

Acum vă rog să faceți liniște, sîntem într-o sală de teatru. Actorii Casei pionierilor din Calafat prezintă «Prinț și cerșetor», după Mark Twain. Ce bine seamănă cei doi interpreți principali! Dar nu sînt frați, iar pe deasupra, unul e... interpretă! Totuși, cînd *Turcu Constantin* își mai pune și peruca (el e micul Tom) greu îl mai poți deosebi de *Gogoneață Mariana* (prințul Eduard). Regizoarea, profesoara *Elena Ionescu*, i-a învățat să vorbească la fel, să-și compuna expresii și mișcări identice. Iat-o și pe mama lui Tom, interpretată de *Svîcnea Ileana*. E un adevărat talent, și a reușit să învețe tot felul de meșteșuguri ale scenei. Scrie în text că trebuie lacrimi? Ei bine, chiar și la o simplă repetiție, Ilenei încep să-i șiroiască lacrimile!

Așadar, de pe scenă am trecut în culise. Este exact ceea ce am vrut. Cine știe, poate că veți vedea spectacolul în finala pe țară a concursului cultural-artistic, dar în culise nu știm dacă o să încăpeți. Noi însă am cerut permisiunea să pătrundem acolo, și am aflat că istoria unui spectacol nu e de loc mai puțin captivantă decît piesa propriu-zis! Actorii au — în afara rolurilor schimbătoare de pe scenă — și unul permanent și adevărat, în viața de toate zilele! Cine ar bănui că Mariana — atît de mîndră și de aristocrată în rolul prințului Eduard — ia acasă și spala voinicește, și calcă, și apretează diferitele accesorii de pînză ale scenei? Odată, pe cînd pregătirile pentru piesă erau avansate, și-au dat seama — întocmai lui Tom, cînd a ajuns prinț — că uitaseră de... marele sigiliu! Dar, lovitură de... teatru: apare Mariana, care-l rugase pe bunicul ei să confecționeze sigiliul! Și tot Mariana, care vorbește cu «s» a făcut multe și obositoare exerciții de dicție ca să-l înlăture. Iar *Svîcnea Ileana*, «tragediana», practică de la un timp gimnastica. Știți de ce? Ea este cea mai bună handbalistă din oraș, «tunarul» echipei. E voinică, dar pe scenă trebuie să fie și suplă. Deci, gimnastică! *Finița Petcu* nu este încă un «cap de afiș», dar e un excelent organizator. Odată, caietul de regie — vreo 100 de pagini — s-a pierdut. Ei bine, Finița n-a dormit o noapte și, în taină, l-a reconstituit, cuvînt cu cuvînt, după notițele ei și din memorie.

În echipă nu există expresia «Nu vreau», ci doar «Voi încerca». Primind rolul mamei lui Tom, Ileana Svîcnea a spus:

— Voi încerca. Dacă nu pot, va reuși altcineva.

Nimeni nu e numai actor sau numai regizor. Toți lucrează și la confecționarea decorurilor, și a costumelor, se ocupă și de curățenie, ba sînt și... educatori! Din cele patru grupe ale cercului, două sînt de copii între 6 și 10 ani. Cei mari, din a VII-a și a VIII-a — Mariana, Ileana, Turcu, Nonea, Gabi, în fine, toți — își piaptănă discipolii de opt ani, îi machiază, îi costumează, repetă rolurile cu ei ba chiar îi și conduc acasă dacă repetițiile se prelungesc!

...Ne luăm aici rămas bun de la cutezătorii județului Dolj, cu promisiunea că vom mai reveni.

Dar, parcă pe neașteptate, Costel a
rescut depășindu-și în înălțime parte-
era. Iată-l fără perucă și fără costum.
cum, ele se află la noul «alter-ego» al
arianei!

Scenă din spectacol,
cu Svîcnea Ileana și Petcu Finița.

ACASĂ

Zborurile cosmice ne-au obișnuit să vedem în omul care înfruntă spațiul extraatmosferic un veșnic pasager. Cu toate că îndrăzneții cosmosului au îndeplinit întotdeauna de-a lungul raidurilor lor un mare număr de însărcinări, pentru noi au rămas călători, vizitatori care nu aderă la spațiul pe care-l străbat.

Nici nu-i de mirare. Aceasta și este în primul rînd menirea celui ce traversează cosmosul, după cum o spune însuși cuvîntul cosmonaut. Iată însă un grup de oameni care, întîia oară, ar putea spune că, pentru cîteva ore, s-au simțit în cosmos ACASĂ. Sînt cei patru cosmonauți sovietici care au făcut să existe prima stație cosmică orbitală din lume.

Desigur, acasă înseamnă acolo unde trăiești de obicei, acolo unde te întorci. O tentație irezistibilă ne împinge să credem însă că acești patru îndrăzneți s-au simțit pentru un timp acasă tocmai pe cutezătoarea lor platformă suspendată sub stele. Și aceasta fiindcă, spre deosebire de orice vehicul cosmic, o stație cosmică spațială este prin definiție UN LOC PENTRU VIAȚĂ ȘI MUNCĂ, și nu un mijloc de transport.

Abia acum vom putea spune că omul începe să se simtă fami-

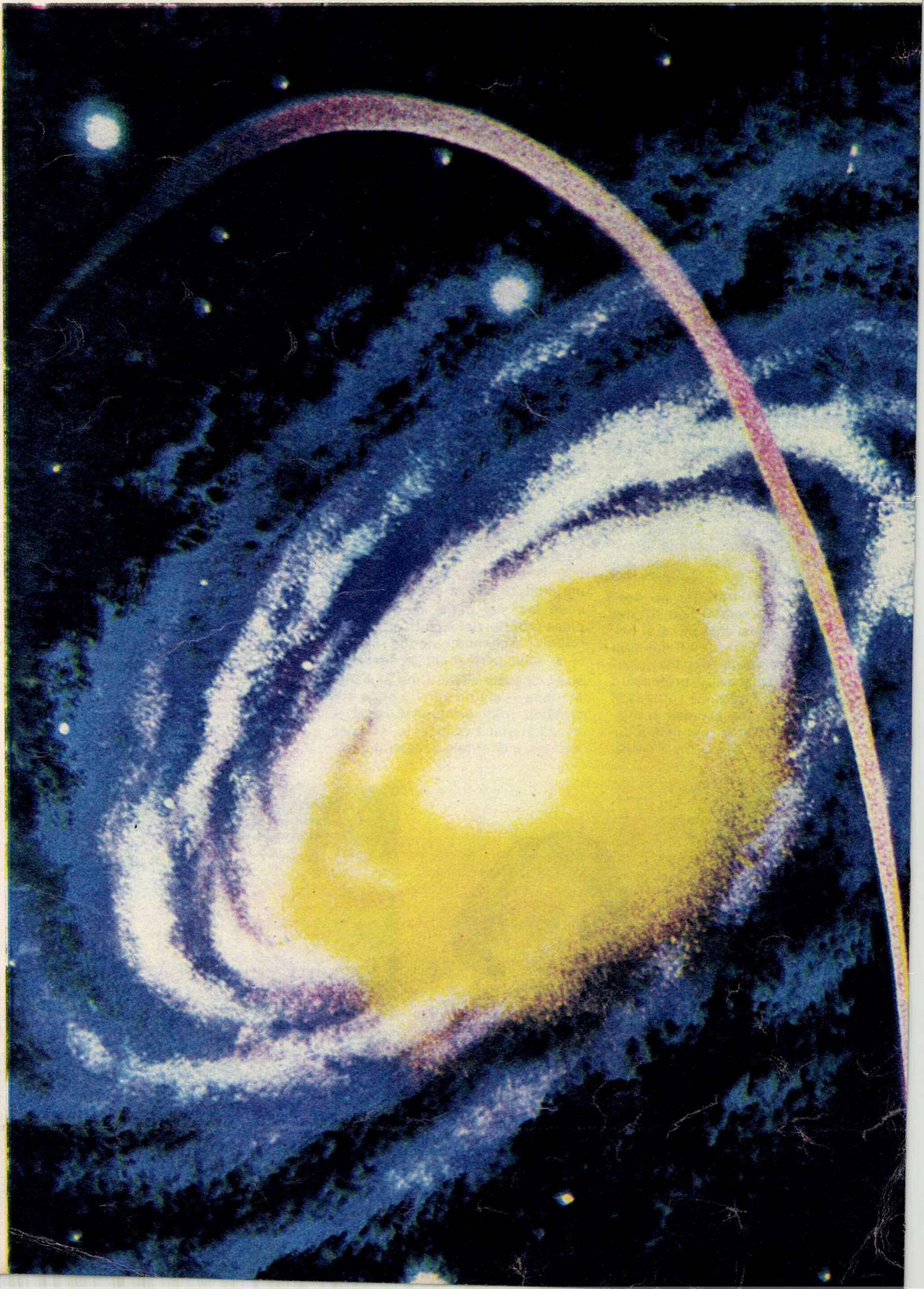

1

DOCUMENTAR

Cea mai recentă performanță cosmică, zborul navelor «Soiuz-4» și «Soiuz-5» continuă să preocupe opinia publică. Ca totdeauna în asemenea ocazii, oferim cititorilor noștri un film al evenimentului.

14 ianuarie. În Uniunea Sovietică se dă start în zborul celei de a patra nave cosmice «Soiuz», care are la bord pe cosmonautul **Vladimir Șatalov.** Momentul este transmis de către televiziunea sovietică. Nava cosmică evoluează pe o orbită circumterestră.

15 ianuarie. Surpriză în lumea întreagă. La 24 de ore după lansarea lui «Soiuz-4» se desprinde de pe Pămînt geamăna ei «Soiuz-5». Echipajul este format de astădată din trei persoane: **Boris Volînov, Evgheni Hrunov** și **Alexei Eliseev.** O transmisie din cosmos îi face cunoscuți telespectatorilor.

16 ianuarie. Ziua istorică a două premiere spațiale. Schimbîndu-și orbita, «Soiuz-4» se apropie pe cale automată de cealaltă navă cosmică. Atunci cînd distanța dintre ele ajunge la 100 m, «Soiuz-4» trece pe comandă manuală. Apropierea continuă, încununată de **cuplarea celor două nave.** Succesul operației este hotărîtor pentru realizarea în viitor a unei platforme spațiale pe o orbită circumterestră.

Surprizele continuă. Purtînd scafandri de o construcție nouă, E. Hrunov și A. Eliseev părăsesc «Soiuz-5» și, după o plimbare de o oră în spațiu, se instalează pe bordul lui «Soiuz-4», efectuînd pentru prima oară un **schimb de echipaj în cosmos.**

17 ianuarie. Nava cosmică «Soiuz-4», care decolase cu un singur om, aterizează, depunînd pe sol trei cosmonauți. În vederea operației de atingere a solului, comandantul navei a orientat-o manual. Kaluga, orașul lui Țiolkovski, îi declară pe cei patru cosmonauți cetățenii săi de onoare.

18 ianuarie. Epopeea cosmică ia sfîrșit prin aterizarea navei cosmice «Soiuz-5».

● ●

1) Cosmosul inspiră penelul pictorilor. Iată o «Geneză a Pămîntului» în viziunea lui A. Sokolov.

2) Instantaneu lunar. Foto: «Zond-6».

3) Start!

4) Populația primei stații cosmice orbitale: patru cutezători de rang planetar.

ÎN COSMOS

liar în cosmos. Deoarece un astfel de loc, deși zburător ca tot ce se află în mișcare la o asemenea altitudine, are totuși, pentru cei care-l ocupă, o proprietate paradoxală: stabilitatea. Este «pămîntul» de sub picioarele lor, chiar dacă se află la sute de kilometri în spațiu și în plină imponderabilitate.

Lupta pentru cucerirea spațiului are tocmai acest obiectiv: SĂ ÎMPĂMÎNTENEASCĂ OMUL ÎN COSMOS. Are o importanță secundară dacă sub tălpile scafandrului său se află solul altei planete sau metalul unei platforme spațiale. Semenul nostru terestru se va implanta în spațiul cosmic și-l va «împămînteni» pe acesta, transplantînd pretutindeni munca și miraculoasa ei putere de transformare, dorul de înțelegere între oameni, țelul străvechi al fericirii umanitătii.

PE CÎND STAȚII COSMICE ORBITALE?

Cuplarea navelor «Soiuz-4» și «Soiuz-5» a repus în discuția mondială problema stațiilor cosmice orbitale. Dacă însă pînă în prezent acestea preocupau mintea savanților și inginerilor ca un proiect pentru viitorul îndepărtat, recenta performanță sovietică le-a completat cu un experiment practic, de o imensă valoare.

Construirea de stații cosmice locuite va crea condiții noi pentru observarea științifică a Pămîntului și a universului. Observatoarele astronomice montate aici vor beneficia pentru prima oară de absența atmosferei. Stațiile cosmice orbitale vor deschide posibilități nelimitate de folosire a vidului și a imponderabilității, aceasta din urmă așteptată cu imens interes în medicină. Studierea razelor cosmice «la ele acasă», dincolo de cortina atmosferei terestre, va face să progreseze cu pași uriași cunoașterea. Condițiile de care se vor bucura savanții în aceste «case cosmice» le va permite să lucreze acolo ani de-a rîndul.

In sfîrșit, platformele orbitale vor reprezenta o etapă necesară în viitoarele zboruri cosmice îndelungate. Acostarea navelor în aceste porturi intermediare se va produce conform soluției prezentate de cuplarea lui «Soiuz-4» și «Soiuz-5».

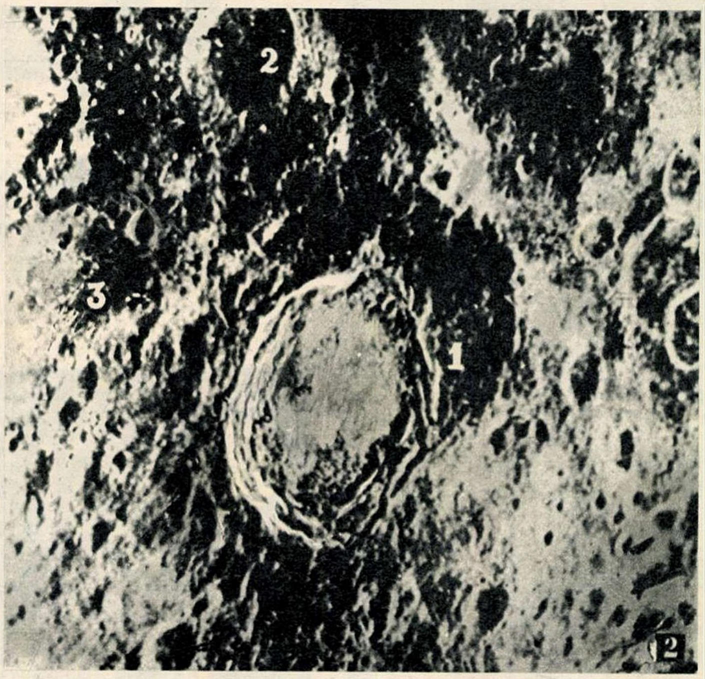

2

ASALTUL LUNII CONTINUĂ

Primul pas al omului pe Lună a fost programat. El va avea loc, se pare, între 15 și 22 iulie, cînd cabina spațială americană «Apollo-11» urmează să debarce pe suprafața satelitului nostru doi din cei trei astronauți care o vor ocupa. Terenul de alunizare a fost și el ales: regiunea ecuatorială din partea vizibilă a Lunii. Termenul vizitei va fi de 22 de ore. Destul pentru ca îndrăzneții vizitatori să-și facă observațiile și mai ales să selecționeze eșantioanele care să lămurească în sfîrșit natura solului lunar.

3

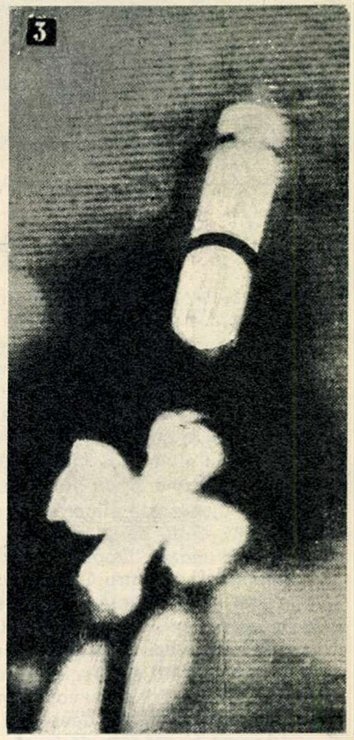

VENUS MEREU MAI APROAPE

Vecina dinspre Soare a Pămîntului exercită de milenii o atracție nebiruită pentru curiozitatea noastră. A contribuit la aceasta poziția ei specială pe cerul navigatorilor antici, în calitate de cel mai strălucitor astru. Și mai contribuie, de cînd oamenii au început să studieze planetele cu ajutorul lentilelor, învelișul de nori care face ca nici un ochi terestru să nu fi zărit o palmă de sol venusian. Adăugînd la cele amintite «misterele» pe care orice planetă le ascunde, se vede și mai limpede în ce măsură interesul oamenilor de știință față de a doua planetă a sistemului solar este îndreptățit.

Mijloacele ultramoderne de investigare a necunoscutului au făcut posibilă și cercetarea lui Venus. În deceniul acesta, mai multe aparate de zbor cosmic lansate din Uniunea Sovietică și S.U.A. s-au apropiat de vecina Terrei ori au atins suprafata ei.

Cele două noi lansari cosmice care au readus-o în actualitate, adaugă importanței firești un plus de interes. Trimiterea către Venus, la 5 zile distanță, a celor două stații automate sovietice «Venus-5» și «Venus-6» marchează mai multe elemente noi. Cel mai de seamă este faptul că s-a prevăzut coborîrea lină pe solul planetei, ceea ce va permite studierea mai amănunțită a atmosferei acestei ciudate fiice a Soarelui.

Lunga călătorie de 250 de milioane de kilometri se va încheia în mai. Ceea ce face ca pămîntenii să aștepte cu sporită nerăbdare frumoasa lună a florilor.

4

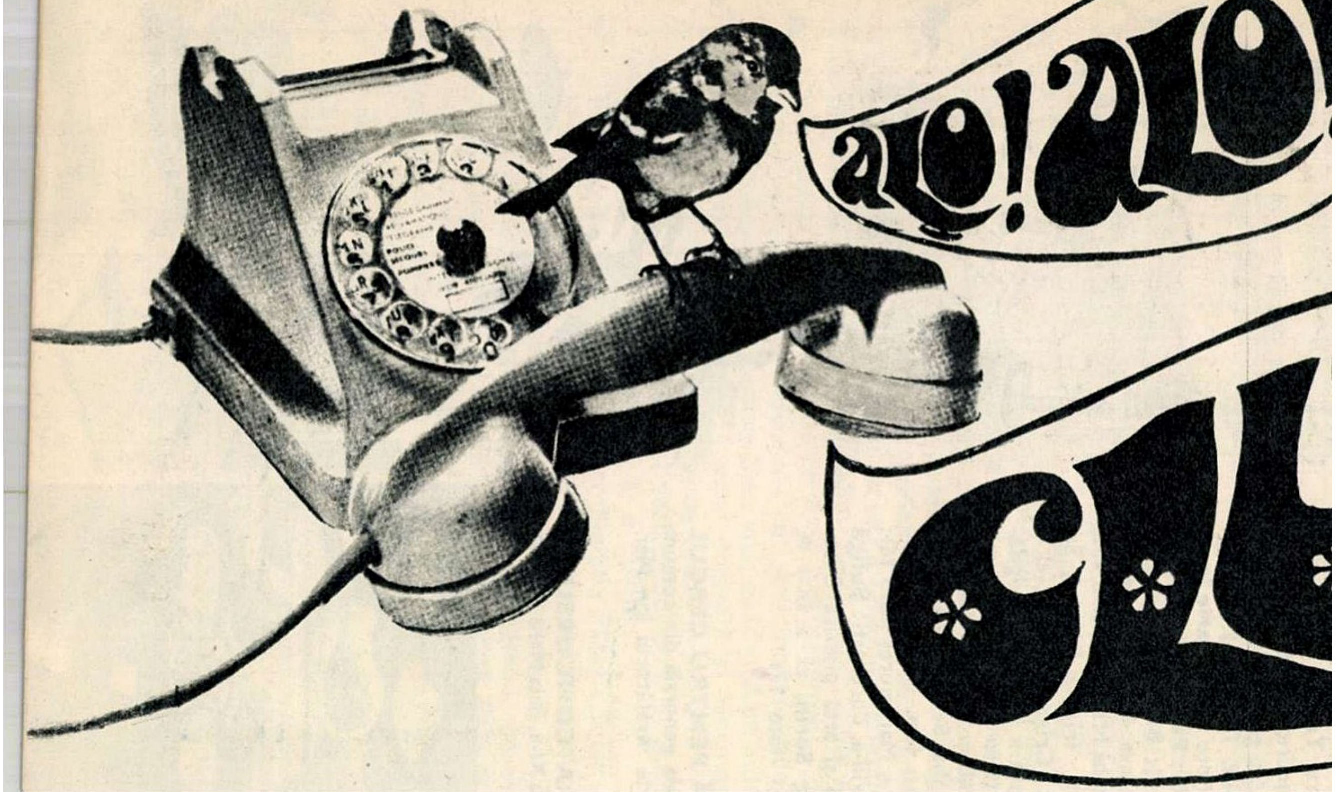

AVEȚI O VOINȚA PUTERNICA, MEDIOCRĂ SAU SLABĂ?

Vă vorbește prof. univ. dr. PAUL POPESCU-NEVEANU

Se spune, pe drept cuvînt, că prin voință, oamenii ajung să răstoarne munții. Prin voință tenace pot fi biruite orice obstacole, pot fi înfăptuite cele mai grandioase obiective. Un dicton antic spune: «un scop măreț naște o energie măreață». Așadar, scop, voință, cu un cuvînt, energia specifică și atotbiruitoare a omului.

Voința presupune o riguroasă organizare a întregii vieți individuale. În primul rînd este important să știi ce vrei, să-ți fixezi scopuri valoroase, să te hotărăști alegînd dintre mai multe variante de acțiune. Dar orice alegere presupune și o renunțare. Pentru a face un lucru, trebuie să renunți la altul. Voința înseamnă și stăpînire de sine, controlul asupra impulsurilor către gesturi și acte dăunătoare sau lipsite de importanță. O dată hotărît, trebuie să urmezi cu fermitate scopul, să dezvolți efortul voluntar, conform
sitătilor de ducere la bun sfîrșit a acțiunii.

În legătură cu posibilitățile de efort se caracter
oamenii ca avînd o voință puternică sau slabă.

Ceea ce explică nivelul de dezvoltare al voinței,
citatea variabilă și uneori specializată, de efort vo
este antrenamentul continuu, lupta cu greutățil
marea deprinderii de a nu abandona lucrul în
exersarea în respectarea unui regim rațional de
și activitate. Voința nu se fortifică brusc, «peste no
este necesar ca ea să fie îndelung și serios antr
Să folosim deci anii copilăriei și ai tinereții pentru a ne căli voința.

Aveți o voință puternică, una mediocră sau una pe de-a dreptul slabă?

Vă oferim posibilitatea să stabiliți singuri la ce nivel se situează voința voastră. Răspundeți sincer la întrebările de mai jos, folosind cuvintele: **deseori, uneori, rareori.**

1. Vi se întîmplă să pierdeți timpul sau
în încurcătură din cauza faptului că nu
hotărît pentru ceva?

2. Abandonați planurile dv. sau cu alte c
te, vă lăsați ușor de treburile începute?

3. Preferați să faceti numai ceea ce vă pl

4. Vă îndepliniți obligațiile școlare în ul
moment și în grabă, ajungînd în criză de t

5. Amînați, de la o zi la alta, sarcinile mai
si vă temeti că nu le veți face fată?

Dacă domină răspunsurile **deseori,** *voința v*
slabă sau aproape slabă; **uneori** *indică nivelul mij*
iar **rareori** *pe toată linia vă oferă încrederea*
voință puternică. Orice răspuns veți da, rețineți
că voința nu este niciodată suficient de pute
Cunoașterea de sine și educarea voinței sînt pr
permanente, care duc la perfecționarea contir
personalității noastre.

- **Omul chiar cînd e învățat, nu se umilește dacă învață mereu și nu se îndărătnicește niciodată.**

SOFOCLE

- **Învățînd,învățăm. Mă bucur să învăț ca să pot învăța pe alții**

SENECA

- **Să înveți pentru tine, dar să știi pentru toți**
- **Școala trebuie să te învețe a fi propriul tău dascăl, cel mai bun și cel mai aspru**

N. IORGA

SCRIITORI ȘI DASCĂLI:

MIHAI EMINESCU *cel mai mare poet român, a fost profesor secundar la București (1885) și revizor școlar la Iași și Vaslui*

ION CREANGĂ *a fost mulți ani învățător la Iași, introducînd metode noi în învățămînt și alcătuind în colaborare cu alții valoroase manuale școlare.*

TIMOTEI CIPARIU, *filolog, lingvist și scriitor, a fost profesor la Brașov.*

GEORGE ENESCU, *unul din cei mai mari compozitori ai lumii, a fost și un pedagog desăvîrșit fiind profesorul multor muzicieni de seamă printre care se numără și Yehudi Menuhin.*

GEORGE BACOVIA *a fost în tinerețe profesor de desen la Bacău*

ION A. BASSARABESCU *a fost profesor de liceu la Ploiești.*

nece-

izează

capa-
luntar
e, for-
ceput,
viață
apte»,
enată.

să fiți
v-ați

uvin-

lace?
timul
imp?
grele

ă este
ilociu,
într-o
totuși
rnică.
ocese
nuă a

NE-AM INFORMAT PENTRU VOI

... APOI, S-A NĂSCUT LEGENDA

RIO BRAVO

CĂRȚI

Peste 200 de reproduceri din opera pictorului Ion Andreescu sînt cuprinse într-o interesantă monografie care se va afla în librării în cursul acestei luni.

Tot în aceste zile va ieși de sub tipar un album intitulat «Dunărea», cuprinzînd date interesante și imagini dintre cele mai frumoase despre bătrînul fluviu.

TEATRU

În sfîrșit, la teatrul «C.I. Nottara» va începe seria de matinee pentru elevi anunțată mai de mult. În regia lui Mircea Avram, vom putea urmări, în a doua jumătate a lunii februarie, o dramatizare a romanului «Adela» de Garabet Ibrăileanu, urmată, la scurt timp, de un al doilea spectacol: «Mara», după cunoscutul roman al lui Ion Slavici. Matineele vor avea loc în Sala Studio a teatrului, dar echipa de actori le va prezenta și într-un turneu... deocamdată în cîteva licee din București. Pe cînd și în provincie? Dar poate că și teatrele noastre din alte orașe vor crea spectacole asemănătoare.

CINEMA

Casa de filme «București» vă prilejuiește o plăcută întîlnire cu cîțiva actori cunoscuți: Ilarion Ciobanu, Margareta Pogonat, Ștefan Ciubotărașu, George Calboreanu în filmul cu titlul: «Apoi s-a născut legenda» care vă va captiva prin prezentarea unor interesante caractere umane.

Pe John Waine îl vom revedea în cavalcadele nebunești pe nesfîrșitele prerii. Din nou vom admira tirul precis al puștii sale, caracterul său neînduplecat și drept în interesantul western **Rio Bravo** care rulează pe ecrane în această lună.

DISC

«Electrecord» ne comunică că sfîrșitul lunii februarie și începutul lui martie va aduce pe piață cîteva discuri extrem de interesante pentru cutezători.

Apariția primului disc din seria **«Istoria universală a muzicii»** va marca un eveniment. Discul cuprinde înregistrări de la începuturile muzicii culte, mergînd pînă la compozitorii din secolul al XVI-lea. Întovărășit de un text explicativ alcătuit de prof. Zeno Vancea, discul va constitui un început bun pentru inițierea tineretului în tainele armoniilor sonore.

O plăcută atenție pentru iubitorii scenei: discul cu piesa «O noapte furtunoasă» de I.L. Caragiale. Fiecare va dori să păstreze o înregistrare a celebrei comedii, în interpretarea actorilor Radu Beligan, Alexandru Giugaru, Marcel Angelescu s.a.

Și, în sfîrșit, surpriza surprizelor: un nou disc, cu patru cîntece interpretate de cunoscutul Rody Mc. Neiil.

TELEVIZIUNEA

Redacția emisiunilor de televiziune ne informează că a pregătit pentru voi cîteva emisiuni care, sîntem siguri, se vor bucura de o bună primire. Pentru 8 februarie sînteți poftiți să vizionați scenariul «Fîntîna lui Ioan Vodă» de Călin Gruia, moment dramatic din domnia lui Ioan Vodă cel Cumplit.

«Jocuri și bulgări de zăpadă» de la 13 februarie va fi, așa cum indică și titlul, o emisiune distractivă.

Sînteți rugați, de asemenea, să nu pierdeți întîlnirea pe micul ecran, de la 20 februarie cu «Olimpicii de 16 ani», cîștigătorii unor importante concursuri de fizică, chimie și matematică.

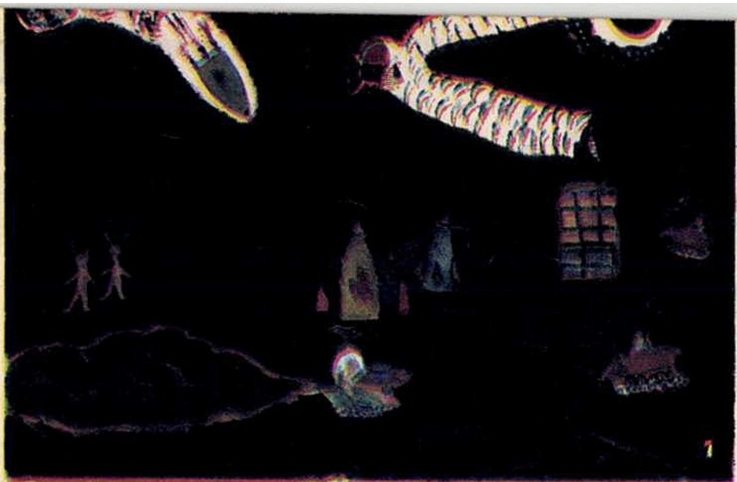
1

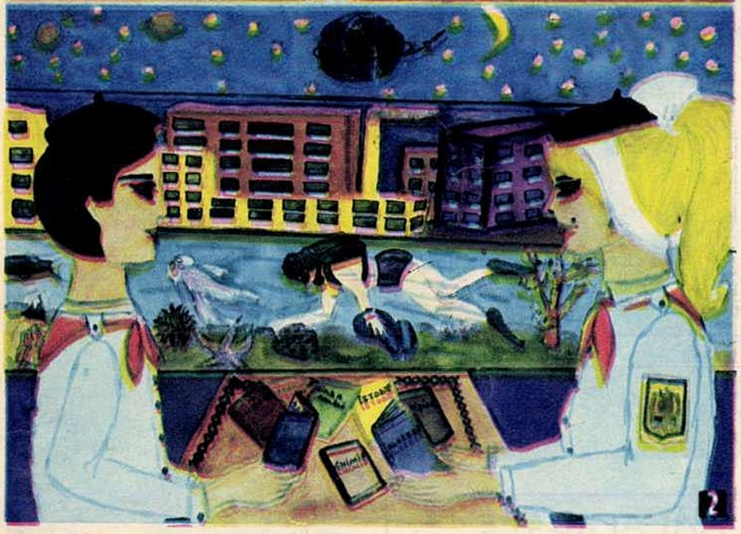
2

MARATONUL FA

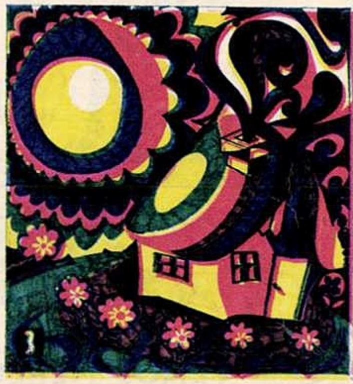
3

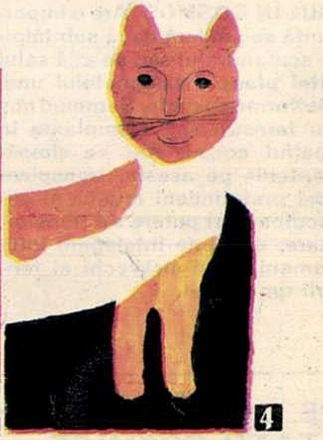
4

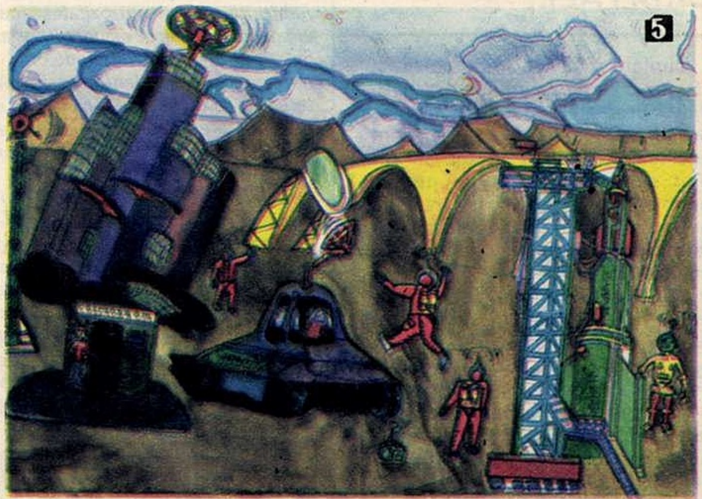
5

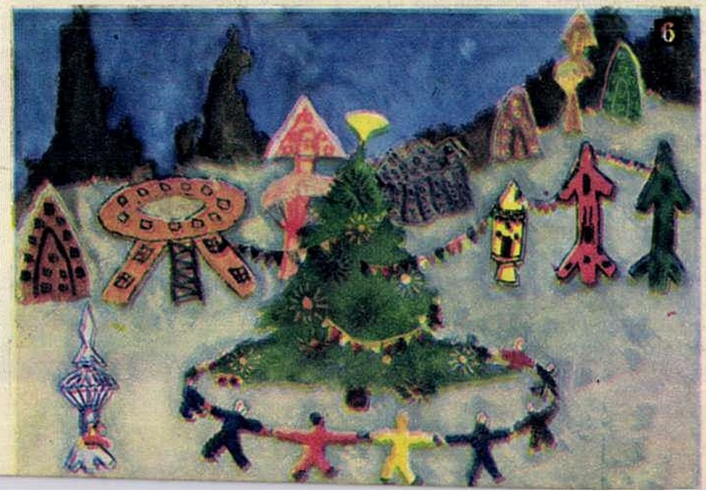
6

PREMIUL REVISTEI
Jóbarát

Dăruiți copiilor vopsele !

Iată că, între bogatele omături ale lui ianuarie, coridoarele redacției au devenit, încă o dată, în zilele din urmă, un ostrov al culorilor și al primăverii. Lansate în competiție, trei PALETE miraculoase (una «de aur», alta «de argint» și încă una «de bronz») au declanșat în numerosul entuziastul echipaj al prietenilor revistei «Cutezătorii» — copii, dar și vîrstnici — un autentic, pasionant MARATON AL FANTEZIEI. Una dintre temele concursului, evident cea mai fertilă, fusese de altfel, tocmai felul cum își imaginează cititorii noștri o secvență din viitor, fie de pe bătrîna Terră, fie din spațiile galactice și extragalactice.

Marea diversitate a lucrărilor, sensibilitatea și spontaneitatea celor mai mulți dintre participanți au făcut ca opțiunea redactorilor să nu fie de loc ușoară. După vii dezbateri, juriul concursului a decis.

Selecționînd pentru Galeriile de Artă — Cutezătorii — cîteva dintre cele mai reușite lucrări, îndeosebi «de anticipație», redacția răsplătește izbînda unora și în același timp vrea să trimită un îndemn tuturor celorlalți prieteni ai revistei. Lumea colorată și fascinantă a copilăriei, tot ce trăiți și descifrați, tot ce vedeți împrejurul vostru, tot ce deslușesc în viitor ochii voștri limpezi, iscoditori și avizi, abia așteaptă să cunoască bucuria desenului și a culorii.

Lansată în vacanța de iarnă, competiția PALETEI DE AUR nu se încheie cu aceste premii. Așteptăm în fiecare zi desenele, acuarelele, guașele, gravurile, ceramica ori colajele voastre.

Vă amintim totodată că, peste cîteva săptămîni, marele echipaj al «pictorilor-cutezătorii» se va afla din nou în alertă. Bate la ușă marele concurs anual de artă plastică organizat de Consiliul Național al Organizației Pionierilor.

Mihai Negulescu

P.S. DRAGI PĂRINȚI

DĂRUIȚI COPIILOR VOPSELE. VĂ VOR LUMINA CASA ȘI SUFLETUL CU CĂLDURA ȘI BOGĂȚIA FANTEZIEI, A SPONTANEITĂȚII, A SENSIBILITĂȚII LOR CLOCOTITOARE. VĂ TRIMITEM ALĂTURAT CÎTEVA DOVEZI ASUPRA A CEEA CE POT REALIZA COPIII DUMNEAVOASTRĂ. FANTEZIEI LOR ÎNARIPATE NU LE MAI TREBUIE DECÎT CÎTEVA NIMICURI — CÎTEVA PENSULE, CÎTEVA ACUARELE, CÎTEVA GUAȘE SAU TUȘURI — ȘI VĂ VOR RĂSPLĂTI, ȘI NE VOR RĂSPLĂTI PE TOȚI CU ZECI ȘI ZECI DE MINUNI ALE CULORILOR ȘI DUIOȘIEI.

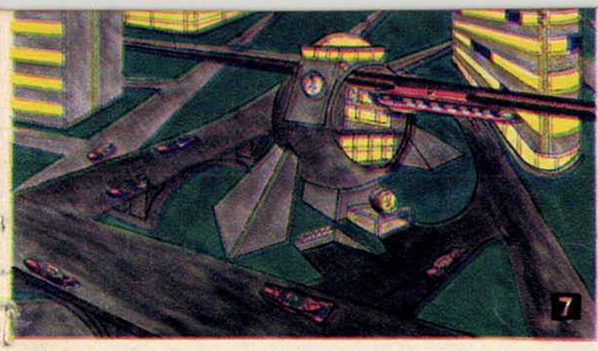
7

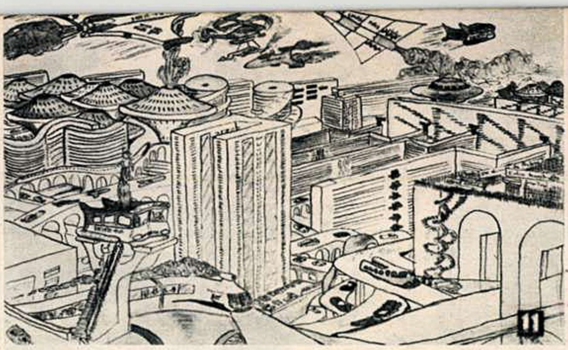
11

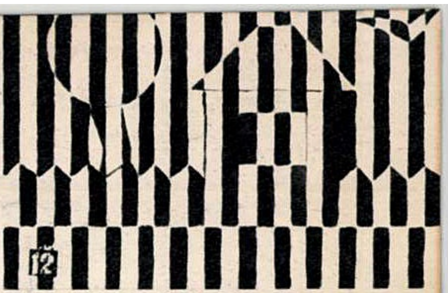
12

NTEZIEI

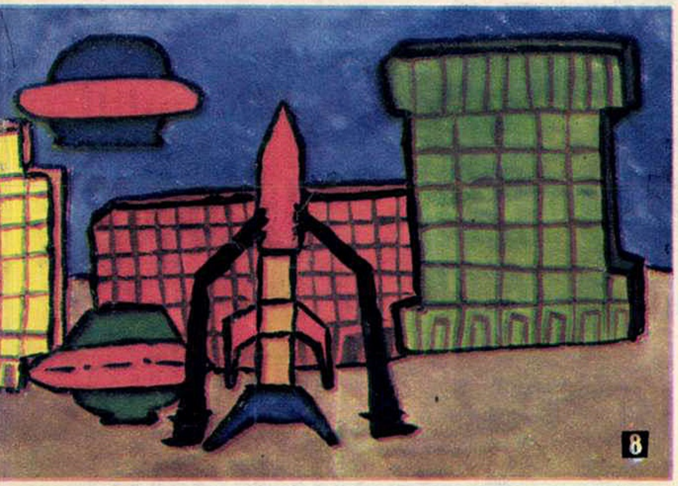
8

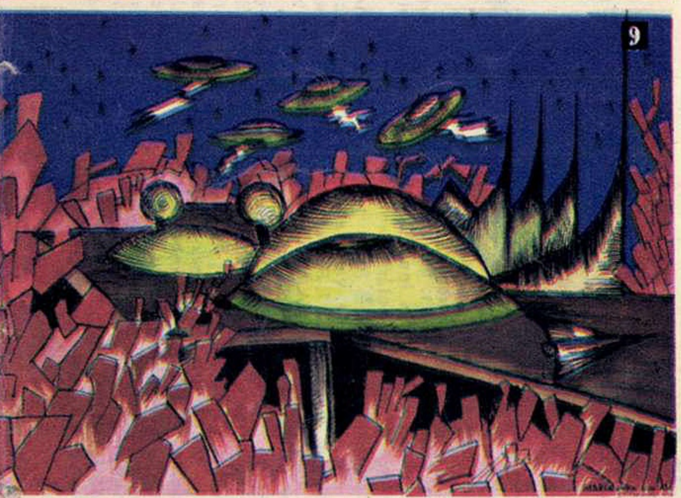
9

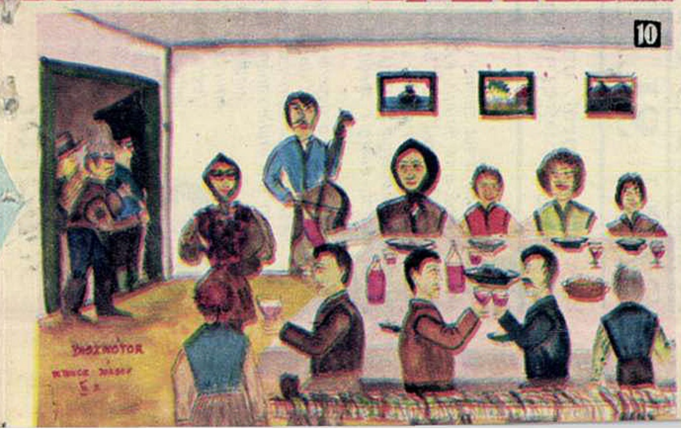
10

PREMIILE
la concursul
„PALETA DE AUR“

●

PALETA DE AUR: Băcescu C. Mihail, cl. a V-a, Şc. generală,com. Vultureşti-Argeş *(coperta noastră).*

PALETA DE ARGINT: Costinescu Ştefan, cl. a VIII-a, Lic. «Emil Racoviță», Bucureşti (foto 1).

PALETA DE BRONZ: Vlădoiu Aurica, cl. a VII-a, Liceul pedagogic, Deva (foto 2); **Mihalache Dănuț,** cl. a VIII-a, Liceul Dimitrie Cantemir, Iaşi (Foto 13), **Mitu Gheorghe,** cl. a VIII-a, Şc. generală 175, Bucureşti (foto 7).

MENȚIUNI:
Sotir Lelia Marilena, cl. a VI-a A, Mogoşani, Dîmbovița (foto 6); **Marinescu Traian Doru,** cl. a VII-a B, Şc. generală 111, Bucureşti (foto 9); **Dobre Dan Cornel,** cl. a VII-a C, Şc. generală 13, Craiova (foto 8); **Zongor Erszebet,** Tg. Mureş (foto 4); **Stan Constantin,** Tecuci (foto 5); **Macarie Ioan,** cl. a VII-a, Orăştie (foto 18); **Petrucz Iosef,** cl. a VI-a, Diosig, Bihor (foto 10); **Birnicu Ioan,** cl. a VI-a, Şc. generală nr. 2, Suceava; **Ionescu Iolanda,** cl. a VI-a, Suceava; **Iablonschi Nicoleta,** cl. a VI-a, Şc. generală 119, Bucureşti; **Irimia Bichici,** Şc. generală nr. 86, Bucureşti; **Crişan Mircea,** cl. a VI-a, Liceul Ilia, jud. Hunedoara (foto 15); **Bogdănescu Zeno,** Timişoara (foto 11); **Mănăleanu Adina,** cl. a VII-a, Şc. generală nr. 1, Carei (foto 12); **Dumitrescu Dănuț,** cl. a V-a, Şc. generală nr. 15, Buzău (foto 14); **Cîmpean Ion,** cl. a VIII-a, Şc. generală nr. 1, Vişeul de jos, Maramureş (foto 16); **Ştefănescu Rodica,** cl. a VIII-a, Bucureşti; **Buligă Rodica,** Liceul de muzică şi artă plastică Octav Băncilă, Iaşi; **Rosenzweig Sorin,** cl. a IX-a A, Lic. Mihail Sadoveanu, Iaşi (foto 17).

MENȚIUNE SPECIALĂ PENTRU CERCUL DE PICTURĂ de la Şcoala generală din comuna Vultureşti-Argeş, condus de învățătorul Ion Mărgescu.

MENȚIUNE ÎN AFARA CONCURSULUI elevului **Cristian Pop,** cl. a XI-a, Baia Mare (foto 3).

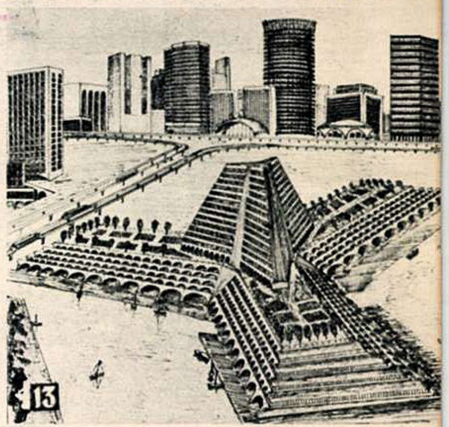
13

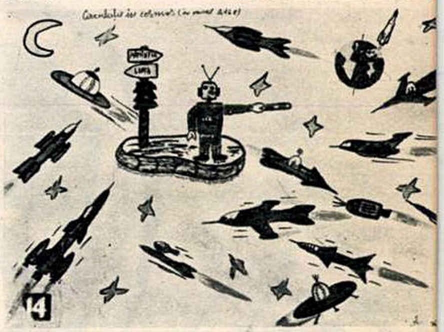
14

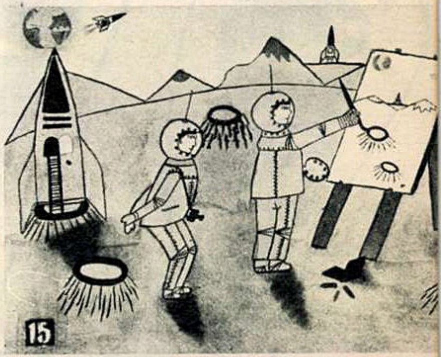
15

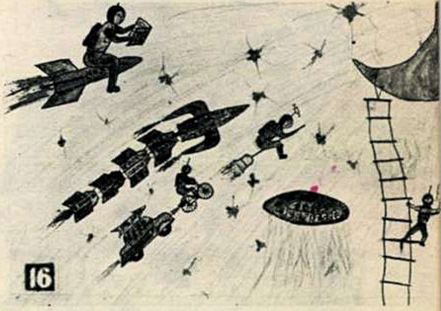
16

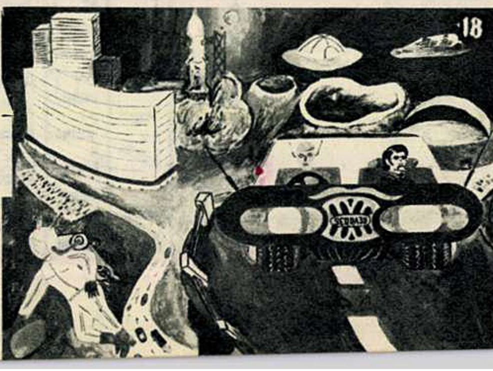
18

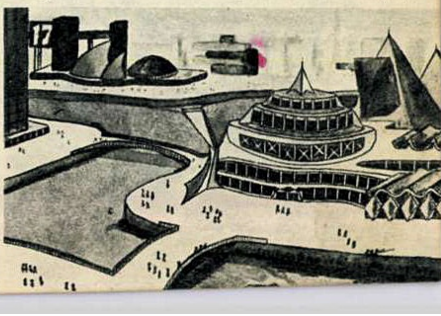
17

DOCUMENT

«La ora 5 dimineaţă, printr-o şarjă vijelioasă, ostaşii voievodului, pornind de la stînga, dau lovitura hotărîtoare cucerind poziţiile ocupate de trupele trufaşului Sigismund Bathory». Această însemnare se poate citi în reproducerea alăturată şi se referă la Mihai — Principe al Ardealului. Ce reprezintă de fapt acest facsimil? Aşa cum veţi vedea în continuare, el nu este altceva decît o pagină din ziarele vremii.

În a doua jumătate a secolului al XV-lea, cînd tiparul inventat de Gutenberg cucerise toată lumea, ştirile referitoare la marile întîmplări erau răspîndite în principalele oraşe din Europa cu ajutorul unor mici broşuri de cîte 4—8 pagini, care sînt socotite primele ziare din lume. Acestea se tipăreau la Roma, la Veneţia, la Paris, Lyon, Barcelona, Nürnberg, Drezda. Multe din aceste numite ziare s-au ocupat la vremea lor de marile evenimente petrecute la noi în ţară. Astfel, Ţepeş Vodă a fost primul domn român ale cărui fapte au devenit cunoscute lumii, prin intermediul cuvîntului tipărit în asemenea ziare. Dar cele mai multe publicaţii — cîteva sute — au adus la cunoştinţa opiniei publice bravurile lui Mihai Viteazul, care în anii 1599—1601, era socotit cel mai bun conducător de oşti din Europa.

Cercetătorii noştri au reuşit să identifice în marile biblioteci europene numeroase exemplare din asemenea ziare, care au fost achiziţionate şi se află acum în patrimoniul nostru documentar.

A. MUNTEANU

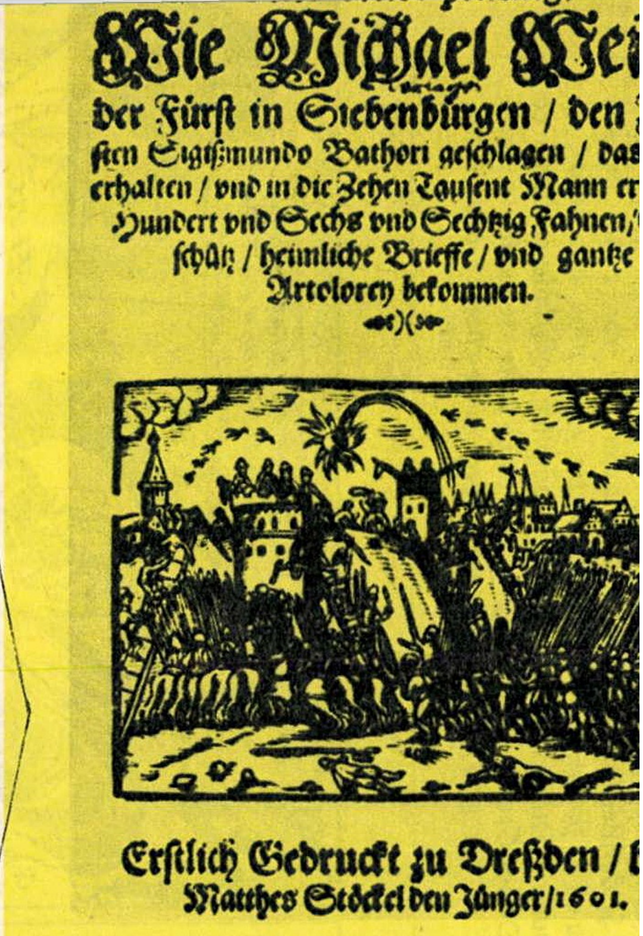

Wie Michael Wei
der Fürſt in Siebenbürgen / den
ſten Sigiſmundo Bathori geſchlagen / das
erhalten / vnd in die Zehen Tauſent Mann er
Hundert vnd Sechs vnd Sechtzig Fahnen,
ſchütz / heimliche Brieffe / vnd gantze
Artolorey bekommen.

Erſtlich Gedruckt zu Dreßden /
Matthes Stöckel dem Jünger / 1601.

VECHI URME ALE SCRISULUI

În recentul «Muzeu al tiparului şi cărţii ror
înfiinţat la Tîrgovişte, printre alte exponate:
crise, documente, sigilii, tiparniţe, se află
unor tăbliţe de pămînt descoperite la Tartărie
pe care sînt gravate semne ce dovedesc folosi
scrieri ideografice încă din mileniul IV î.e.
cialiştii le consideră cele mai vechi urme ale
din Europa.

AH, CE BUN!

Maestrul Buşcă Florea, cofetar şef la restaurantul Athene Palace din Bucureşti, vă recomandă la rugămintea noastră, reţeta unei prăjituri gustoase, ieftine şi uşor de pregătit pentru musafirii voştri—

Făină 200 gr, unt sau margarină 80 gr, zahăr 80 gr, un ou, puţină lămîie rasă, un praf de bicarbonat. Cu toate componentele se face un aluat. În alcătuirea aluatului, untul îl adăugaţi la urmă, după ce l-aţi frecat puţin ca să nu aibă cocoloaşe. Lăsaţi aluatul să se odihnească la rece aproximativ o jumătate de oră. Întindeţi o foaie de un cm grosime şi tăiaţi felurite forme. Ca să le faceţi o surpriză prietenilor, tăiaţi forme cu iniţiala numelui lor. Înainte de-a pune prăjiturile la cuptor, împodobiţi-le cu dulceaţă, cu bucăţele de rahat, sau cu nuci, sau puteţi pur şi simplu să le pudraţi cu zahăr după ce s-au copt.

Se coc într-o tavă unsă, la foc potrivit.

Cutezătorii vă urează poftă bună!

* * *

Cu 5 minu

Fulgerător Dan îşi făcu socoteala în gînd. Cu
prăjitură. Peste puţin avea să se întîlnească cu Pau
cum s-a supărat Paula anul trecut cînd s-au dus î
un băiat şi s-au pornit să se certe pentru un meci
sensibile!), trebuie să ştii să te porţi, ce să-i faci, ia
şi mai atent! Dan îşi făgădui să se poarte cît se po
am s-o ajut să-şi scoată haina, îşi spuse în gînd şi a
care, îi ţin haina, apoi mă îmbrac eu şi o las să trea
chiar de-ar fi să-mi iasă în cale cel mai bun priete
pe ea şi n-am s-o uit în spatele meu. La cofetărie —
prefera să stea, aştept să ia loc mai întîi şi apoi, cîr
vească. Mai e apoi şi povestea asta cu conversaţia
mie, ştiţi, fotbal sau Tom Jones — ci o să o rog pe
ce mult citeşte fata asta!! Şi mie îmi place s-o ascu

Bătăile ceasului îl treziră pe Dan din dulcea
pe-aci să absenteze de la prima lege a politeţei: pu
vreme...

ida
Für,
Feld
leget/
Ge.

dey

mânești»
manus-
mulajele
-Orăștie
irea unei
n. Spe-
scrisului

PE AICI A TRECUT CONTELE DE MONTE CRISTO

Dacă privești spre larg, din portul Marsiliei, poți vedea înălțîndu-se din apele Mediteranei, scăldat în lumina dulce a soarelui sudic, vestitul Chateau d'If. Barcagiii fac curse speciale între portul vechi și mica insulă situată la 2 km distanță de țărm, invitîndu-te să vizitezi vechea fortăreață, clădită sub domnia lui Francisc I și folosită drept temniță. Celebritatea castelului se datorește, după cum știm, scriitorului Alexandru Dumas-tatăl (1803—1870): vă aduceți aminte, — eroul vestitului său roman «Contele de Monte Cristo» își petrece 15 ani din viață între zidurile cumplitelor temnițe de la Chateau d'If. Aici Edmond Dantes, eroul atît de îndrăgit pentru perseverența și simțul său de dreptate se împrietenește cu învățatul abate Faria și izbutește să evadeze abia după moartea bătrînului său tovarăș de suferințe, substituindu-se cadavrului ce trebuia aruncat în mare. Înotînd în preajma portului Marsiliei, Edmond Dantes este salvat de un vapor ce se îndrepta spre Genova. Drumul către comoară, a cărei existență i-o dezvăluise Faria, era deschis.

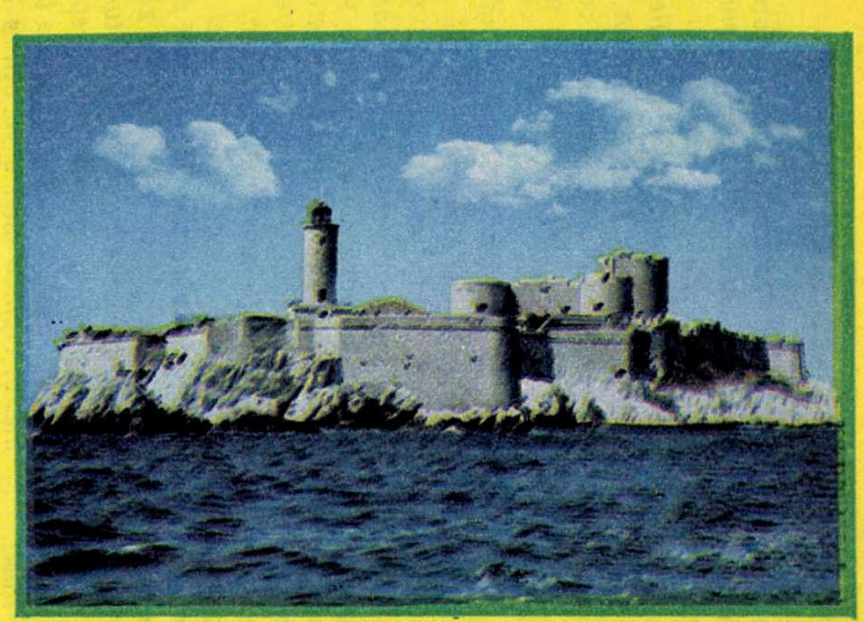

te mai devreme

banii care-i avea putea să meargă la cinema și să-și mai cumpere o
la și cu încă doi colegi ca să meargă împreună la film. Își aminti apoi
mpreună la patinaj și el a uitat cu totul de ea, după ce s-a întîlnit cu
de fotbal. Da, cu fetele astea, care sînt cam supărăcioase (ele își zic
cu Paula — care e cea mai bună prietenă a sa — trebuie să fie parcă
ate de frumos. «Înainte de a ne instala în sala de cinema, pe scaune,
m să aștept să se așeze ea prima. Cam complicat, dar merge! La ple-
că în fața mea, să iasă ea prima din sală. S-a făcut și cu asta! Și jur,
n al meu, nu mă mai încălzesc în vreo discuție care n-o interesează
— după ce intru primul pe ușă, o consult asupra mesei la care ar
d vine ospătărița, o s-o întreb pe Paula ce prăjitură i-ar place să ser-
: n-o să mă apuc să vorbesc numai eu și numai despre ce-mi place
Paula să-mi povestească ce carte a mai citit în ultima vreme. Grozav
lt.»
ui reverie cavalerească. Furat de cumsecadele lui gînduri, fusese cît
nctualitatea. Și Paula care vine întotdeauna cu cinci minute mai de-

POȘTA CLUBULUI

Cu aceste rînduri răspundem cititorilor care și-au exprimat dorința de a face schimb de ilustrate, fotografii de actori, corespondență, filatelie.

— **Avramescu Raluca,** Str. Sfinții Voievozi nr. 9, Sector 8, București (ilustrate).

— **Vișan Albina Aurica**, Oraș Nădlac, nr. 1012 b, jud. Arad (corespondență, literatură, istorie).

— **Nica Silvia și Ana,** Str. Morii nr. 42, Oradea, Cartier Seleuș, jud. Bihor (filatelie, fotografii actori).

— **Cercul «Prieteni prin corespondență»,** Casa pionierilor, orașul Gh. Gheorghiu-Dej, Aleea Parcului nr. 15 A, jud. Bacău.

Pentru cititorii care ne-au solicitat adresa scriitorului **CONSTANTIN CHIRIȚĂ: Str. Joliot Curie nr. 25, București.**

AMFORA SABINĂ

UN SERIAL DE AVENTURĂ ŞI DETECTIVISM DE POP SIMION

6. CĂMILA DIN CUTIE

Planul de bătaie al primei urmăriri îl pune la punct maestrul Gaspar, în persoană, el şi numai el, pentru ca secretul şi reuşita operaţiunii din preajma miezului nopţii să fie certe. Dar pentru asta Leone are nevoie de cinci-zece minute libere, iar bodega asta înghesuită e plină de clienţi, şi e fumăraie, şi Aurică Păsat e cu ochii pe el, să vadă cum se mişcă, cum aleargă, cît de isteţ şi cît de priceput e chelnerul cel nou. Cu un gest rapid îşi smulge de la brîu faţa de masă pusă în chip de şorţ, o strînge ghem şi, făcîndu-l atent pe patron, strigă «hopla!», clipă în care pînza făcută mototol aterizează în braţele lui Aurică Păsat, iar genialul Leone dispare din cîmpul vizual fără să fi ieşit din imobil, intră val-vîrtej pe uşa aceea mult frecventată pe care scrie: «Mesieurs».

— S-o fi îmbolnăvit săracu', o informează bodegarul pe Bubulina. — Ar trebui să-i dăm mere rase.

Lui Leon Gaspar însă nu-i arde de glumă; se încuie în strîmta încăpere, scoate pachetul cu ţigări Kent, le varsă în buzunar, iar pe cartonul interior al cutiei execută următoarea operaţie: desenează conturul unei cămile, una din cocoaşe o marchează cu o cruce şi un F, la scăfîrlia animalului scrie vorba EGO, iar acolo unde trebuia să fie coada scurtă şi îmbîrligată a misterioasei cămile, regele neîncoronat al detectivilor notează calm, cu pixul, vorba MINI. Trage apa şi iese cu bună dispoziţie în local, în fumăraie, printre clienţi, ştergîndu-şi din mers craniul cu batista lui roşie, de docher. Ceasul din perete (fără cuc), indică exact orele douăsprezece fără cinci minute, adică «ora D», la care — potrivit consemnului stabilit — are rendezvous cu principalii săi colaboratori. Unde? Aici? În local? Exact. Aici. În local. De faţă cu atîta lume şi sub ochii patronului. Agenţii de marcă îşi asumă cele mai teribile riscuri, acţionează pe muche de cuţit, prin soluţii descurajat de simple, să deruteze. Şi derutează. Izbutesc. Trucul prinde, pentru că — poftim — clopoţelul de la intrare sună cristalin, ţinghi-linghi, îşi face apariţia Dimos-Grecul, purtînd pe umăr trepiedul de fotograf, urmat de fiică-sa, zbănţuita, fata-băieţoi, Amazoana îmbrăcată în pantaloni de catifea neagră, puternic evazaţi, şi haină cu revere înalte, de rîndunică, talie strîmtă, şi nasturi metalici cusuţi peste tot. «Ora D» are chichirezul ei, un mecanism care, după cîte se poate observa, merge cu o precizie de ceasornic.

Va să zică Dimos-Grecul va înainta, umblînd legănat, pînă în mijlocul localului. Înaintează. Îşi va roti privirea, căutînd o masă potrivită (deşi el ştie foarte exact că tot la masa aia din fund se va aşeza, masa aia uşor mascată). Îşi roteşte privirea şi caută masa. Apoi se va îndrepta spre masa cu pricina, mergînd aţă, nu însă înainte de a-i da fetei trei lei, însoţind gestul de spusa bodogănită, să-l auză toţi: «Na, capră, i-aţi un pepsi şi zi mersi». Merge aţă spre masă, face gestul şi zice: «na, capră...» şi celelalte. Trepiedul de fotograf ambulant îl va aşeza la picioarele mesei, cipilica albă o va atîrna în cui (e acolo un trofeu de cerb carpatin), îşi va examina palmele, întorcîndu-le pe ambele feţe, zicînd: «Îs murdar ca un hornar», motiv să ceară apă şi săpun. Face totul la milimetru: pune trepiedul unde-i de pus, aşază cipilica în coarnele cerbului, face figura cu mîinile şi, în sfîrşit, spune formula... «ca un hornar!», aude Leone finalul de frază şi aleargă ca nebunul la bucătărie, să aducă apă caldă, săpun, prosop; e scena în care Dim îl va urma pe chelner spre bucătărie, şi, stop, cei doi, maestrul şi captivantul autor, îşi vor zîmbi pe sub mustaţă (vorba vine; n-au aşa ceva), îşi vor zîmbi complice, oferindu-şi luxul ca — preţ de cinci-şapte secunde — să-şi strecoare cîteva vorbe-cheie. Gata? Gata!

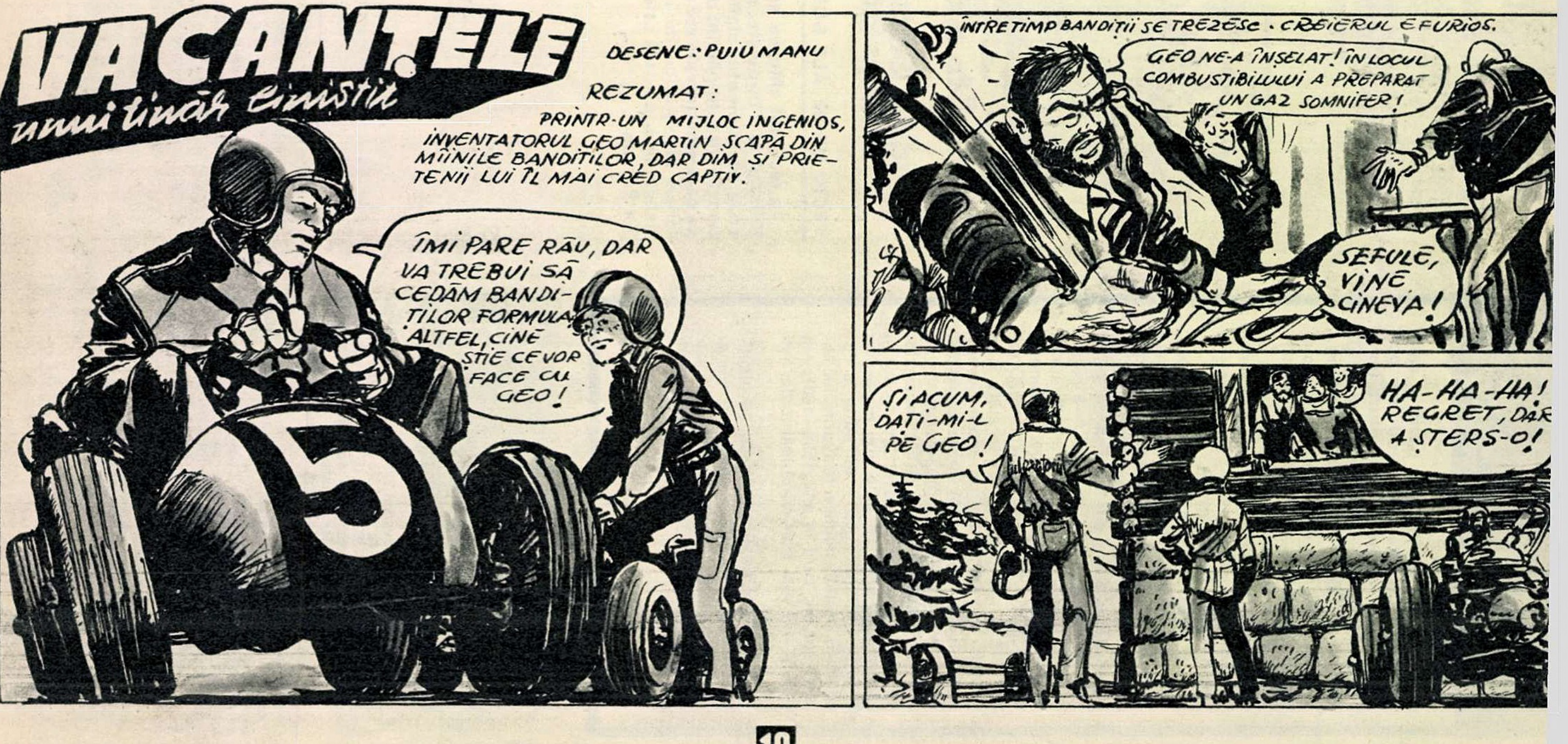
VACANŢELE
unui tînăr liniştit
DESENE: PUIU MANU
REZUMAT:
PRINTR-UN MIJLOC INGENIOS, INVENTATORUL GEO MARTIN SCAPĂ DIN MÎINILE BANDIŢILOR, DAR DIM ŞI PRIETENII LUI ÎL MAI CRED CAPTIV.
ÎMI PARE RĂU, DAR VA TREBUI SĂ CEDĂM BANDIŢILOR FORMULA. ALTFEL, CINE ŞTIE CE VOR FACE CU GEO!
ÎNTRETIMP BANDIŢII SE TREZESC. CREIERUL E FURIOS.
GEO NE-A ÎNŞELAT! ÎN LOCUL COMBUSTIBILULUI A PREPARAT UN GAZ SOMNIFER!
ŞEFULE, VINE CINEVA!
ŞI ACUM, DAŢI-MI-L PE GEO!
HA-HA-HA! REGRET, DAR A ŞTERS-O!

Faptele se consumă aidoma; îl urmează, sînt singuri pe culuarul îngust, apă, săpun, prosop, cinci-şapte secunde, vorbe-cheie, şi fine del primo tempo. *Dimos-Grecul va reapare în local fluturîndu-şi mîinile frumoase, de pianist, după care se va şterge zdravăn, din mers, nu cu prosopul, ci de pantalonii lui largi, cărămizii, de velur; se va scuza în cele din urmă faţă de* Bubulina: *«Mereu uit de prosop. Mă şterg pe pantaloni; obişnuinţă de fotograf», după care va urla să auză întreg localul: «Un şnaps, băiete!». «Vineeee!», va urla la rîndu-i chelnerul* Leone, *bine dispus. Rolurile merg ca unse. Iată-l pe fotograf, apărînd, fluturare de mîini, ştersul de pantalonii cărămizii, de velur, apoi scuza, şireata scuză: «O, mereu pierd acest lucru* elementar din vedere, *prea stimată doamnă...» se maimuţăreşte* Dimos-Grecul, *făcînd fel de fel de comicării, care o fac să izbucnească în rîs pe Sabina (crezuse că părintele ei e un ins ceva mai serios). «O, nu face nimic, domnule grec», intră în dialog* Bubulina: *«nu-i nici un deranj, de vreme ce dumneavoastră, fotografilor vă prieşte, noi ăştia, fotografiaţii, de ce să fim contra?» Pe această frază interogativă lui Dim îi vine să zică: «Taci că eşti proastă!», dar se abţine. Se îndreaptă spre masa din fund, mort de oboseală, de rolul ingrat. Răsuflă mai uşurat. Acolo îl aşteaptă scîrba aia mică. Ei da, într-adevăr* fine del primo tempo. *Se apropie* Leone *cu şnapsul; urmează actul al doilea al obositorului film, dar mereu altul, pe care cei doi, mai exact cei trei agenţi ai operaţiunii* «Histria S.D.G.» *îl derulează tenace şi cu seriozitate extremă.* Secundo tempo *în numărul viitor al revistei.*

(VA URMA)

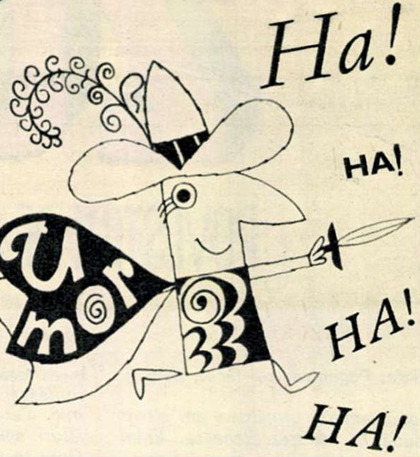

Se juca la Teatrul Francez o piesă de Emile Augier. Alexandru Dumas-fiul, care era aşezat lîngă autor, îi zise arătînd spre un spectator adormit:

— Iată ce efect are opera ta.

După cîtva timp, s-a jucat tot la Teatrul Francez, o piesă de Dumas-fiul. Privind bine în jur, Emile Augier descoperi un spectator adormit. Îl arătă lui Dumas şi spuse:

— Vezi, scumpe prietene, ce efect are opera ta?

Dumas privi şi răspunse:

— Ah, da! Îl recunosc: e acelaşi spectator ca şi data trecută; se vede că nu s-a trezit încă.

*

Ilustrul savant Albert Einstein a fost rugat să explice teoria relativităţii în cîteva cuvinte.

— Mă plimbam, povesteşte el, cu un orb. Îl întreb dacă vrea să bea un pahar de lapte.

— Ce e laptele? — mă întrebă el.

— Un lichid alb.

— Lichid, da, ştiu ce e. Dar alb?

— Culoarea penelor de lebădă.

— Pene, da, ştiu ce sînt. Dar lebădă?

— O pasăre cu gîtul îndoit.

— Gît, da, înţeleg. Dar îndoit?

— Îi iau braţul, continuă Einstein, i-l întind: aşa e drept. Apoi i-l îndoi din cot: şi aşa, e îndoit.

Chipul său se ilumină, şi-mi spuse:

— Acuma ştiu ce e laptele.

*

Compozitorul Wolfgang Amadeus Mozart, care dăduse în copilărie multe concerte, avea totuşi oroare de copiii precoce. Într-o zi i s-a prezentat un astfel de copil spre a-l asculta cum cîntă. După concert, copilul îl întrebă:

— Aş vrea şi eu să compun. Spuneţi-mi, vă rog, maestre, cum se face?

— Pentru asta trebuie să mai înveţi mult şi să te faci mai mare, răspunse Mozart zîmbind.

— Bine, dar şi dumneavoastră aţi compus cînd eraţi mic, spuse copilul.

— Desigur, răspunse Mozart, dar, vezi, eu n-am întrebat pe nimeni cum se compune...

*

Păşind pe scenă în pauza dintre două acte a uneia din piesele sale, scriitorul G. Bernard Shaw (1856—1950) se adresă spectatorilor:

— Ei, ce părere aveţi?

Un cetăţean din stal răspunde:

— E lamentabilă.

Shaw făcu o plecăciune, vrăji sala cu zîmbetul său fin şi, făcînd cu mîna un gest spre ceilalţi spectatori, spuse:

— Prietene, sînt absolut de acord cu dumneata. Dar ce putem face numai noi doi împotriva atîtor oameni!

*

Aflîndu-se într-o societate aleasă, Voltaire a avut multe cuvinte de laudă pentru poetul şi naturalistul german Albert von Haller.

Unul din cei care făceau cerc în jurul lui Voltaire îl întrerupse:

— Dar, domnule Voltaire, lăudaţi pe dl. von Haller care are despre dumneavoastră o părere exact contrarie.

— Se poate, — răspunse Voltaire. Fără îndoială, ne înşelăm şi unul şi unul şi altul.

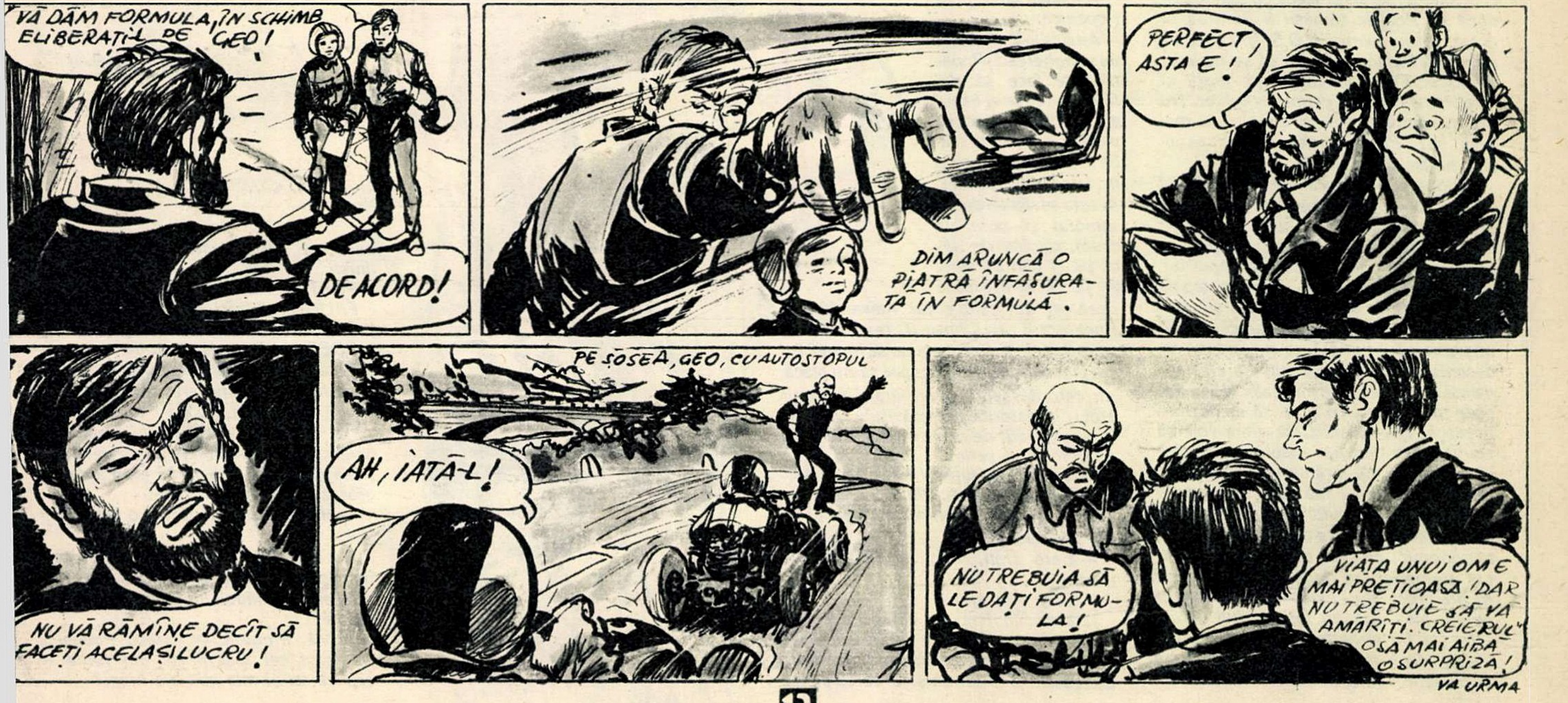
VĂ DĂM FORMULA, ÎN SCHIMB ELIBERAŢI-L PE GEO!
DE ACORD!
DIM ARUNCĂ O PIATRĂ ÎNFĂŞURATĂ ÎN FORMULĂ.
PERFECT ASTA E!
NU VĂ RĂMÎNE DECÎT SĂ FACEŢI ACELAŞI LUCRU!
PE ŞOSEA, GEO, CU AUTOSTOPUL
AH, IATĂ-L!
NU TREBUIA SĂ LE DAŢI FORMULA!
VIAŢA UNUI OM E MAI PREŢIOASĂ! DAR NU TREBUIE SĂ VĂ AMĂRÎŢI. CREIERUL O SĂ MAI AIBĂ O SURPRIZĂ!
VA URMA

ZOO

POVESTIRE DE MANOLE AUNEANU

Ascultați, vă rog, cu atenție, fiindcă n-o să vă credeți urechilor: Popanică a devenit hippi! La orice m-aș fi așteptat. Să se metamorfozeze în broască țestoasă, sau, doamne ferește, să se încarneze în el spiritul lui Tutancamon. Popanică e în stare de cele mai formidabile surprize. Totuși, chestia asta cu hippi m-a dat gata.

Duminică, m-am dus la Grădina zoologică să văd maimuța Pingo, care mănîncă alune. Lume, n-aveai unde să arunci un ac. Știți cum e duminica la Băneasa. Popanică și el acolo. Jigărit, cu o cămașă de stambă înflorată și cu niște dangalezi peticiți, să-i plîngi de milă.

— Ce faci, mă? Ce-i cu tine?! îl întreb nu tocmai convins că am de-a face cu Popanică în carne și oase.

— Bine, frate Pioneză, sînt cu frații — răspunde grav și morocănos, de parcă ar fi încasat un 2 la matematică.

Mă uit la el perplex. Eu, frate cu Popanică! Nu, că ăsta a căpiat de-a binelea! În sfîrșit, ca să nu zică nu știu ce, arunc într-o doară:

— Arăți cam... palid. Ți s-a întîmplat ceva?

— Anume ce?

— Parcă ai fi hippi...

— Chiar și sînt. Te deranjează?

— Nu, vai de mine!

Cineva, o voce de spart lemne, îl strigă de după un copac. Popanică tresări, apoi salută țeapăn și plecă cu dangalezii după el. Poalele cămășii îi fluturau în urmă, ca un semnal S.O.S. În cușca ei, maimuța Pingo continua să se maimuțărească. Țipa, se cățăra pe gratii și ciugulea alune din palmele copiilor. Nu mă mai amuza. Pur și simplu nu mai avea haz. Popanică făcuse toți banii. Dat naibii, Popanică!

A doua zi, la școală, am încercat să-l descos. Nu din curiozitate, sau poate și din asta, fiindcă, oricum, hippi sînt totuși o raritate, nu cresc ca ciupercile. Sincer: voiam să știu ce-i în capul lui, cum și cu ce prilej a intrat în tagma acestora. Pe de altă parte, eram și puțin intrigat. De unde pînă atunci aveam impresia că îl cunosc pe de rost, acum devenise brusc cineva, un tip cu dangalezi și cu cămașă înflorată. Îl iau repede, ca să nu aibă timp să se dezmeticească. Ți-ai găsit! Cică n-are voie să spună ce și cum, ar însemna să calce jurămîntul. Care jurămînt?! Las-o baltă, Popanică, n-o să mă faci să cred că sînteți o sectă ocultă. A deschis ochii mari, precum cupola de la Observatorul astronomic; ce-i aia ocult? I-am explicat termenul pe îndelete, ca să nu moară prost. Nu — zice — hippi nu sînt oculți, formează un fel de club în aer liber (să fiu al naibii dacă am priceput ceva!), dacă mă interesează, aranjează el cu șeful să mă primească în mijlocul lor. Gata, Popanică, s-a făcut, ce-o fi, o fi!

În după-amiaza următoare am plecat împreună la pădurea Băneasa. Eram echipat cu o bluză de-a mamei (imprimată cu mere ionatane și cu trandafiri sîngerii) și cu o pereche de pantaloni vechi și strîmți care numai printr-o minune nu deveniseră cîrpă de frecat parchetul. La locul stabilit ne-a întîmpinat însuși șeful, un hippi de 16 ani, anume Prescură. Sper că nu l-ați uitat. Prescură care i-a transformat lui Tănase II nasul în crosă de hochei, vă amintiți, nu? Spre mirarea mea, tipul m-a recunoscut imediat.

— Astăzi e o zi mare pentru tine, frate Sava! a declarat el oratoric, lăsîndu-și cogeamite labă pe umărul meu.

M-am făcut că plouă. De fapt, mă simțeam nu măgulit, cum a crezut Popanică, ci stingherit. Prescură ăsta nu mai era nici pe departe omul care mă impresionase cîndva. Se lungise nefiresc de mult și se decolorase. Părul îi crescuse ca la vikingi. Așa cum arăta, cred că lui Tănase II i-ar fi fost milă să-l altoiască. Ba nu, greșesc, nu i-ar fi fost milă, Tănase II nu se încurcă cu chestii de astea, mai degrabă ar fi considerat sub demnitatea lui, să se revanșeze. Prescură devenise pradă mult prea ușoară.

— Hai, Pioneză, să-i cunoști și pe ceilalți — îmi șopti emoționat Popanică.

Auzindu-l, am uitat de stinghereală. Popanică te face să rîzi fără să vrei, la el hazul e ceva involuntar, ca prostia sau ca tusea. Se înclină ceremonios în fața lui Prescură. Acesta se răsuci demn, senioral și porni la drum, călcînd rar, lăbărțat și plin de sine, de parcă abia fusese desjugat din fabula lui Alexandrescu, Popanică îl urmă imediat, respectuos și smerit, lăsîndu-mă pe mine să închei micul pluton. Povestea începea să-mi placă, nu datorită șefului care arăta așa cum arăta, ci datorită neisprăvitului ăsta de Popanică, atît de naiv, încît era în stare să ia totul în serios.

— Ești un caraghios! i-am șoptit abia abținîndu-mă să nu rîd.

— Fii serios! amenință Popanică. Să nu se supere frații!

— Care frați, mă, ce, ești într-o ureche?!

— Ssst! Am ajuns!

Iată-mă, în fine, pe corabia hippilor, șapte la număr, dacă vă interesează. Așa ziceau ei, că luminișul din pădurea Băneasa nu e luminiș, e corabie. Părerea mea e că băteau cîmpii, dar asta contează mai puțin. Și eu, cînd eram mic, alergam prin curte cu brațele în lături, spunîndu-i mamei că sînt avion. Unul se cocoțase în copac, ședea pe o cracă, cu capul rezemat de trunchi. Contempla cerul, cu ochii semideschiși, sau semiînchiși, nu mi-am dat seama prea bine. Era Melancolicul. Altul, lungit pe iarbă, moțăia în lege. Prescură îmi explică filozofic că individul dialoghează cu vietățile de sub pămînt, motiv pentru care fusese poreclit Faunul, dar asta s-o creadă el. Părerea mea e că pe Faun îl toropise căldura și dormea dus. Sub copacul Melancolicului, doi inși ciupeau coardele a două chitare și îngînau ceva foarte greu de spus ce. Se numeau Poet I și Poet II, pentru că — redau versiunea de mai tîrziu a lui Popanică — «Tum-pa-da-dum, tum-pa-da-dum» era creația lor personală. Tot ce-i posibil, deși un text asemănător am ascultat și la televiziune. Ar mai trebui să amintesc aici și de cele trei fete, cu părul roșcat, tunse băiețește, îmbrăcate în rochii sac și încinse la brîu cu sfoară care stăteau turcește și mîncau semințe, dar atitudinea lor nu mi s-a părut semnificativă pentru un hippi autentic, așa că nu mă voi opri asupra lor.

Sosirea noastră n-a surprins pe nimeni și n-a trezit curiozitatea nimănui. Am căutat umbra unui copac, la o distanță respectabilă de Poeți și de Melancolic și am așteptat să văd ce se întîmplă. Iată, succint, dialogul care s-a repetat de cîteva ori:

MELANCOLICUL: Înalță-te pînă la mine, cer cu osia fragmentată de neliniști...

POET I: Tum-pa-da-dum!

FAUNUL: Săpați, o voi, ființe a nopților polare...

POET II: Tum-pa-da-dum!

Popanică se uita spre mine cu coada ochiului și, de fiecare dată, întreba:

— E interesant, nu?

Îmi venea să-i fac urechile elice de ciudă că am pierdut o jumătate de zi bună de joacă. Văzînd că gluma se îngroașă, n-am mai rezistat.

— Hai la ștrand să facem o baie! i-am spus.

Am dezertat neobservați de pe corabia hippilor. Jumătate de oră mai tîrziu ne bălăceam amîndoi în țarcul de la Floreasca I.

— Mă, Pioneză — întrebă Popanică cu aerul cel mai firesc din lume — explică-mi și mie ce-i aia hippi?

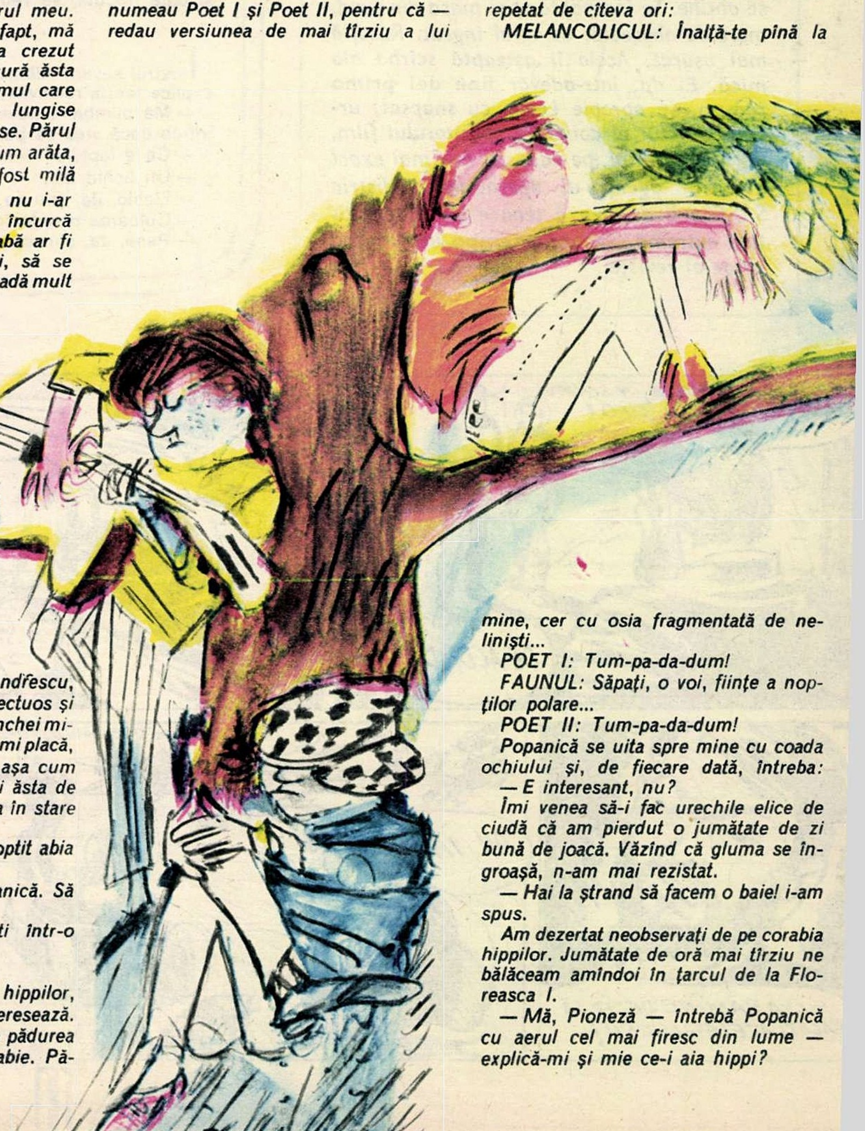

DE SEZON

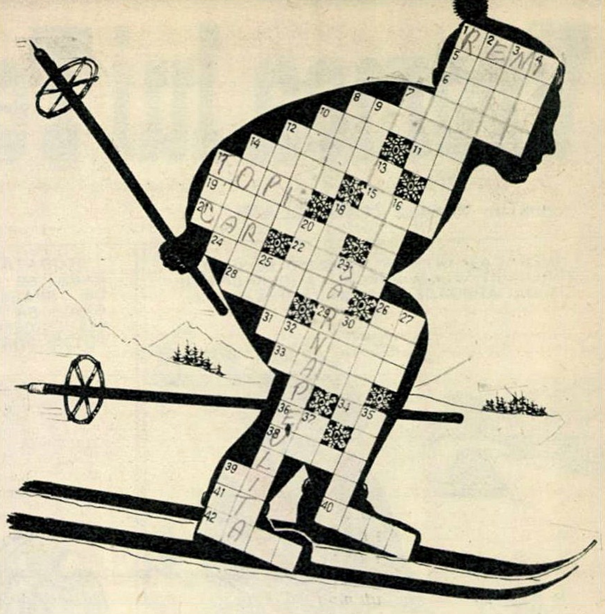

ORIZONTAL: 1. Cerbii nordului înzăpezit. 5. Pictor român, autorul tabloului «Peisaj de iarnă cu scene de patinaj». 6. Unele mai blînde, altele mai dîrze... 7. Nelipsita iernilor. 8. Steluțe mai mari! 10. Autorul poeziei «Patinînd». 11. Campion. 12. «Cîmpul alb ca un cearşaf/ Pînă-n zări se desfăşoară» (Topîrceanu) 14. Ca gheața. 15. Patinoar natural. 17. Un verb care alungă zăpada. 18. Ține de cald. 19. Înghețat (fig.) 21. Omul chibzuit şi-l face iarna. 22. Se «confecționează» la frig. 24. E-mbrăcată-n haină albă. 26. În fugă! 28. Unul după altul. 29. Alungă zăpada. 31. Gerar (poetic). 33. Împiedică roțile să patineze. 34. La sfîrşit de traseu! 36. În lege! 38. Hibernează. 39. 3,14. 40. «Aripi» de sezon. 41. Vechiul «do». 42. «Meşterul»... februarie!

VERTICAL: 1. Dezlănțuire violentă de vînt, ploaie sau ninsoare. 2. Mare poet român, autorul poeziei «Cînd crivățul cu iarna»... 3. «Semnalizează» răceala. 4. Sloi de gheață (reg.) 7. Sesiune! 8. Topeşte zăpada. 9. Comparativ pentru îngheț. 10. Bolnav de... iarnă! 12. Vînat de... ciocolată. 13. 50% gheață! 14. Autorul melodiei «Valsul iernii». 16. Cu căciuli... de zăpadă. 17. Nu spun nimic. 18. Țurțur de gheață (reg.) 20. Pene de despicat lemne. 23. «A-nceput de ieri să cadă cîte-un fulg»... (Coşbuc — 3 cuvinte) 25. Cățel! 26. Tălpi... date pe gheață! 27. «Face cu-o suflare pod de gheață peste maluri» (Alecsandri) 30. Păun fără cap! 32. Aluminiu. 35. Slalom... mai mare! 37. Ger! 39. Se transformă în... fulgi!

MIHAI PĂTRAŞCU

AGENDA MINITEHNICUS

MINITEHNICIENII LA SATE

Vă relatam în numerele trecute despre grupurile MINITEHNICUS — CUTEZĂTORII create la sat. Trecînd însă în revistă brevetele sosite la redacție, constatăm că şi individual, minitehnicienii de la sate participă cu un mare număr de lucrări, unele dintre ele foarte interesante.

De pildă **AMĂRUȚĂ MIHAI** şi **ROŞU AUREL** din comuna Codreni — — jud. Argeş lucrează la o locomotivă ghidată electric. Tot în domeniul electroghidajului lucrează şi **BONEA FLORICA** din comuna Mihai-Bravu, jud. Bihor care s-a înscris cu un elicopter telecomandat. Pe **MEGLEI MIHAI** din Dîrste, jud. Braşov îl preocupă radiofonia. El meştereşte un receptor cu 4 tranzistori.

Două lucrări interesante se fac la Sîntana, jud. Arad unde un colectiv de 6 minitehnicieni construiesc o centrală cu aburi şi la Mîndra — jud. Braşov unde **JURJ VIORICA** si **MIJA MARIA** s-au gîndit să construiască un război mecanic de țesut.

Lista este însă mult mai mare. Ne bucură mult faptul că dragostea pentru tehnică, a pătruns şi în rîndul cutezătorilor de la sate.

A.W.

COSMICĂ

(Criptografie: 2, 6, 2, 2, 2, 4)

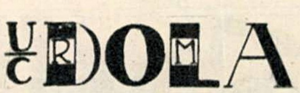

DE IARNĂ

(Triverb: 2, 6, 5)

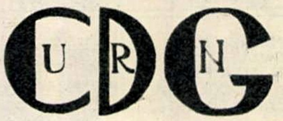

FILATELIE

Ziua mărcii poştale româneşti a fost sărbătorită printr-o frumoasă marcă poştală pusă de curînd în circulație.

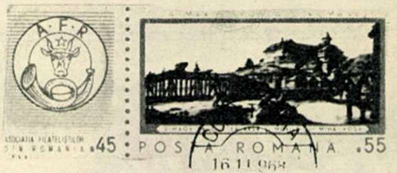

4 CERCULEȚE ŞI 16 PĂTRĂȚELE

Desenați un patrat şi împărțiți-l în 16 pătrățele egale. În cuprinsul lor aşezați acum 4 cerculețe în aşa fel, încît pe fiecare rînd orizontal, vertical şi pe cele două diagonale ale pătratului să se găsească numai cîte un singur cerculeț.

Problema este destul de uşoară. dar, ceva mai complicat este să răspundeți la întrebarea: cîte soluții are această problemă?

SFINX

ARITMOGRIF

A

	3	6	15	1	2	10	11	
	1	17	15	10	11	8	10	
		9	19	4	3	18		
	16	9	15	7	10	2	15	
20	15	9	2	10	17	11	8	10
2	10	21	10	11	3	15	6	15
	23	3	6	3	7	3	10	
	5	15	5	15	23	15	4	
5	19	17	19	6	11	1	2	10
	6	15	23	15	19	2	10	

B

Înlocuind cifrele prin litere, veți obține pe coloana **A—B** *numele unui oraş din județul Mureş, iar pe orizontale alte oraşe din diferite colțuri de țară.*

CLUBUL LOGICIENILOR (8)

O nouă problemă spre rezolvare pe care v-o propune profesorul universitar Edmond Nicolau, în cadrul concursului «Clubul logicienilor». Aşteptăm răspunsurile voastre.

CINE CÎŞTIGĂ?

Liviu îi propune lui Nelu un joc aritmetic: fiecare alege un număr de la 1 la 10, pe care îl adaugă la totalul la care se ajunsese în momentul precedent.

— De exemplu, începi tu şi spui 5. Eu aleg 6 şi voi zice: 6 + 5 = 11 şi aşa mai departe. Cine ajunge primul la 100 pierde.

— După o clipă de gîndire, Nelu zise:

— Începi tu!

— La care Liviu, dîndu-şi seama că Nelu a găsit metoda sigură de cîştig, începu să rîdă.

Cine cîştigă în acest joc?

DUBLU PĂTRAT

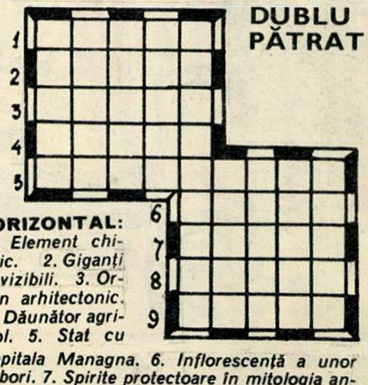

ORIZONTAL: *1. Element chimic. 2. Giganți invizibili. 3. Ordin arhitectonic. 4. Dăunător agricol. 5. Stat cu capitala Managna. 6. Inflorescență a unor arbori. 7. Spirite protectoare în mitologia antică. 8. Local frecventat de jupîn Dumitrache... 9. Impresionat (fig.)*

VERTICAL: *La fel.*

Vremea lui Ţepeş Vodă 3

Scenariu: **VASILE MĂNUCEANU** Ilustraţii: **ANTON PERUSSI**

Padişahul trecuse Dunărea cu puhoi de oaste, îndreptîndu-se către cetatea de scaun a Ţării Româneşti. Cu puţina-i armată Ţepeş duce lupte de hărţuială, pregătindu-se pentru înfruntarea hotărîtoare. În cele din urmă, voievodul porneşte el însuşi spre tabăra vrăjmaşă, pentru a iscodi

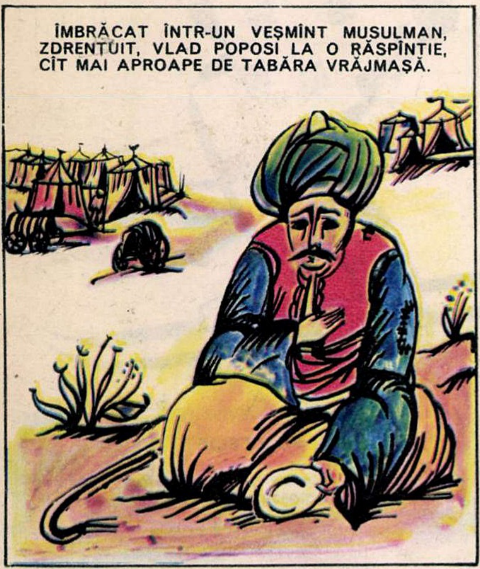
ÎMBRĂCAT ÎNTR-UN VEŞMÎNT MUSULMAN, ZDRENŢUIT, VLAD POPOSI LA O RĂSPÎNTIE, CÎT MAI APROAPE DE TABĂRA VRĂJMAŞĂ.

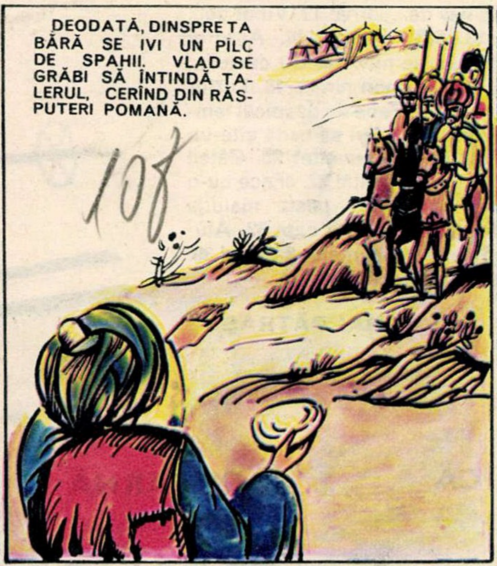
DEODATĂ, DINSPRE TABĂRĂ SE IVI UN PÎLC DE SPAHII. VLAD SE GRĂBI SĂ ÎNTINDĂ TALERUL, CERÎND DIN RĂSPUTERI POMANĂ.

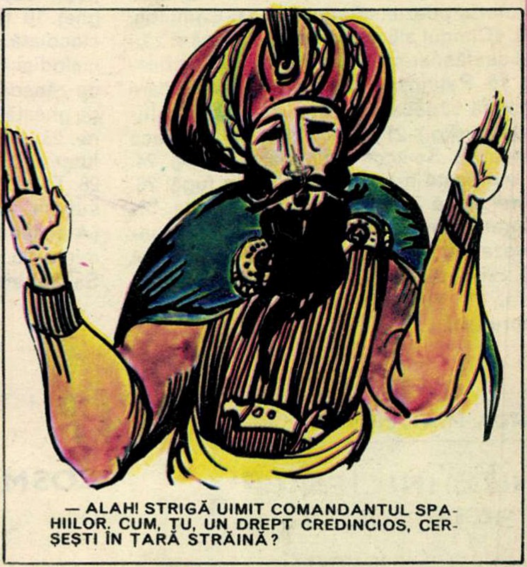
— ALAH! STRIGĂ UIMIT COMANDANTUL SPAHIILOR. CUM, TU, UN DREPT CREDINCIOS, CERŞEŞTI ÎN ŢARĂ STRĂINĂ?

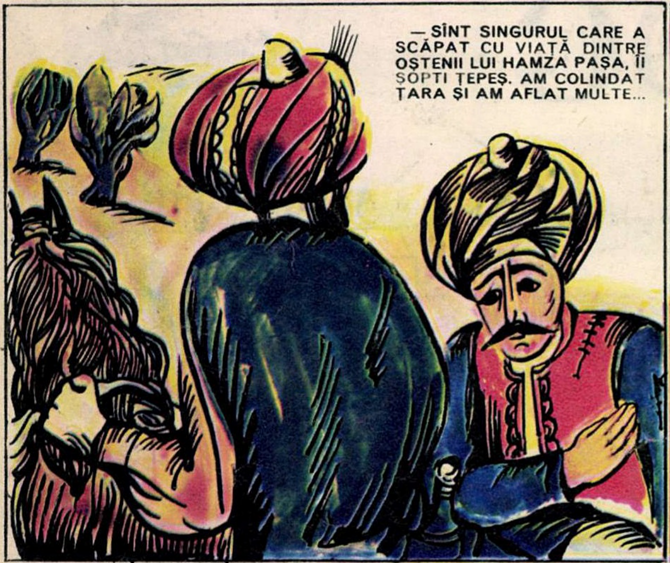
— SÎNT SINGURUL CARE A SCĂPAT CU VIAŢĂ DINTRE OŞTENII LUI HAMZA PAŞA, ÎI ŞOPTI ŢEPEŞ. AM COLINDAT ŢARA ŞI AM AFLAT MULTE...

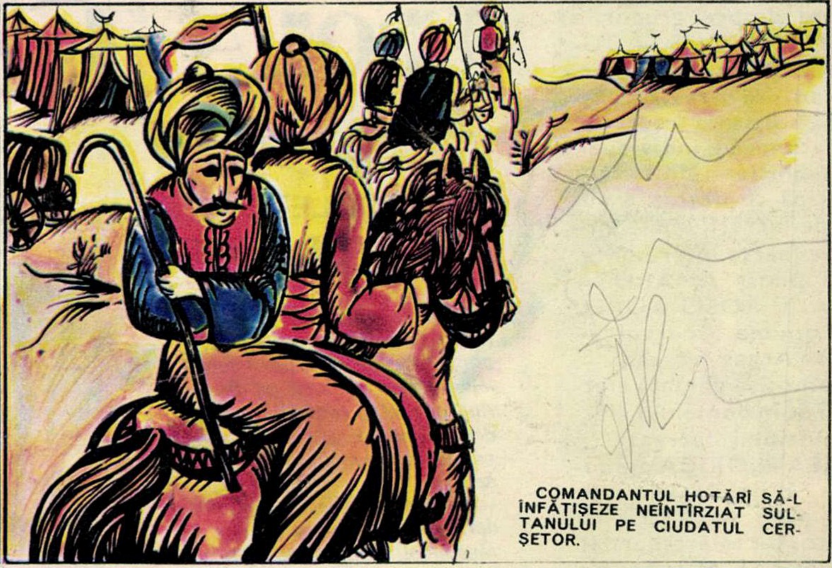
COMANDANTUL HOTĂRÎ SĂ-L ÎNFĂŢIŞEZE NEÎNTÎRZIAT SULTANULUI PE CIUDATUL CERŞETOR.

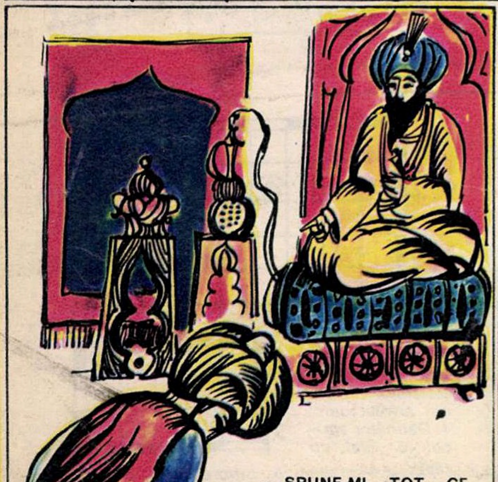
— SPUNE-MI TOT CE ŞTII DESPRE OASTEA LUI ŢEPEŞ! ÎI CERU PADIŞAHUL, NERĂBDĂTOR.

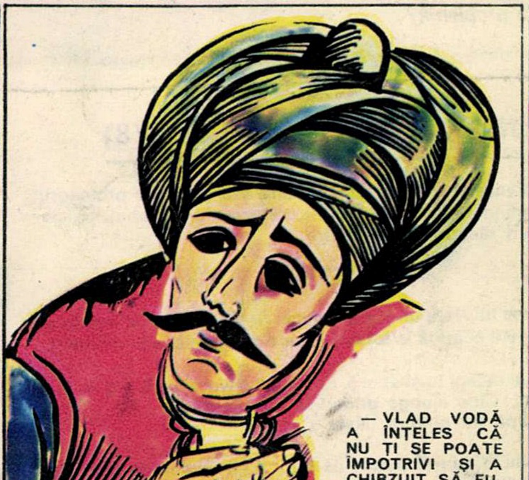
— VLAD VODĂ A ÎNŢELES CĂ NU ŢI SE POATE ÎMPOTRIVI ŞI A CHIBZUIT SĂ FUGĂ ÎN MUNŢI, ROSTI CERŞETORUL CU TĂRIE.

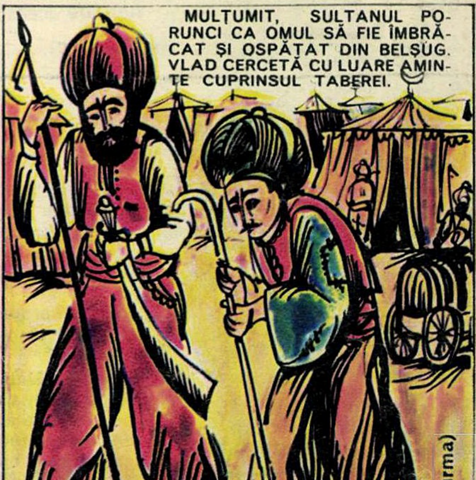
MULŢUMIT, SULTANUL PORUNCI CA OMUL SĂ FIE ÎMBRĂCAT ŞI OSPĂTAT DIN BELŞUG. VLAD CERCETĂ CU LUARE AMINTE CUPRINSUL TABEREI.

(Va urma)

Redacţia: Bucureşti, Piaţa Scinteii nr. 1, telefon 17 60 10. Redactor şef: Mihai NEGULESCU. Redactor şef-adjunct, Petre GHELMEZ. Secretar general de redacţie, Ovidiu ZOTTA. Administraţia: Editura SCÎNTEIA, Bucureşti, Piaţa Scinteii nr. 1, telefon 17 60 10. Tiparul Combinatul Poligrafic „CASA SCÎNTEII". Redactor de număr: B. CARAGIALE. Redactor artistic Anca ARGHIR. Tehnoredactor: Arcadie DANELIUC

1 leu

Abonamentele se primesc de către oficiile şi agenţiile P.T.T.R., de către factorii poştali şi difuzorii de presă.